

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XX.

NEW YORK, 15. ČERVENCE 1898.

Číslo 7.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskár a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovávají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

K sjezdu N. J. S. — Takoví jsme. — Kouření cigaret. — Dbejte o knihovnu. — O tělocviku dospělých. — Dopisovatel. — Také příčina malého počtu cvičenců. — Sokol Americký. — Ze župy Východní. — Ze župy Západní. — Dopisy. — Pravidla k závodům župním. — Provolání všem bratrům Sokolům k účasti se sjezdu N. J. S. a českého dne v Omaze. — Zasláno. — Schůze výk. výb. N. J. S. — Účetní zpráva jednatele.

K sjezdu N. J. S.

Ač doba sjezdu N. J. S. v Omaze kvapem se blíží, nevíme dnes posud určitě, na který den sjezd ten bude položen.

Nejistota tato nemůže ovšem mít žádného vlivu na práce předsjezdové u sborů, které dbají svých povinností.

Po několik měsíců, v každém téměř čísle našeho orgánu žádali jsme sbory, by náležitě se k sjezdu připravily, by porokovaly o potřebách svých, i by radily se o prostředcích, jimiž by se dala věc sokolská vzpružit a sesílit.

Dosud odnikud se nedovídáme, jaké v kterém sboru přípravy k sjezdu vykonány, ač stanovy N. J. S. ukládají sborům, by své návrhy na opravu stanov N. J. Sok. výk. výb. na tři měsíce před sjezdem zaslaly, a tento je v orgánu na 2 měsíce před sjezdem uveřejnil.

Ustanovení ono zní:

“Návrhy na opravy stanov od jednotlivých sborů musí nejméně tři měsíce před sjezdem výkonnému výboru zaslány býti. V. v. budiž povinen, návrhy na opravy stanov srovnati dle článků a hlav, a takto upravené, sjezdu předložiti, a dále, povinen jest nejméně dva měsíce před sjezdem tyto v orgánu sokolském uveřejniti. Návrhy nové, neb opravy k návrhům, mohou i zástupci ve sjezdu podávati.”

Kdyby dle tohoto ustanovení sbory se zachovaly, vědělo by se již dnes, jaké opravné snahy sborů jsou, i není pochyby o tom, že by náležitě se o nich již před sjezdem ve sborech pojednalo.

Takto posud vyjma podpory, téměř ničeho přímo ze sborů zmíněno nebylo, a přece nutno uznati, že v stanovách našich jest mnohé, o čem jsme všichni přesvědčeni,

že zůstává mrtvou literou, a co mělo by tedy býti vymýšleno, neboť slouží jen k tomu, aby nebylo plněno.

Pohlédneme jen na hlavu II. dosavadních stanov Nár. Jed. Sok., jež jedná o povinnostech členů. Právě se v ní:

“Schůze sboru a cvičení pravidelně navštěvovati a veškeré sborem mu uložené povinnosti správně a svědomitě vykonávati, a pravidelně příspěvky a jiné poplatky dle usnesení sboru platiti.”

Ptáme se, kolik jest v kterém sboru členů, kteří by ustanovení ono náležitě zachovávali?

Kolik jest těch Sokolů, kteří pravidelně navštěvují cvičení a také schůze sboru?

Práli bychom si toho, aby v sokolských sborech byli členy jen ti, kteří by pilně cvičili a kteří by také ve všem jednání a podnikání svého sboru pilné účastenství měli. Však víme, že přání takové nikdy svého splnění nedojde. Proč nemá býti členstvo naše rozděleno na členstvo činné a přispívající, tak, jako to jest u sokolských sborů jinde a jako to jest i u mnohých spolků jiných.

Což nemají ku př. spolky pěvecké své členstvo činné a přispívající?

K čemu bývá všeliké to domlouvání a vytýkání netečnosti a lenosti těm členům našim, kteří do cvičení bud proto, že skutečně nemohou, neb proto, že nikdy na to ani nemysleli, že by kdy cvičili, i když k sboru sokolskému přistupovali.

Což nemůže býti ve stanovách našich přesné rozdělení členstva na činné a přispívající a dle toho pak určení jich povinností a výhod, ku které třídě by náleželi.

Pro mnohého jest to zahanbující, kdy bývá mu vytýkáno, že cvičení nenavštěvuje, zvláště má-li pro to důvod, který s každým na potkání nechce sděliti.

Neušel by takový zbytečným výtkám, když by náležel k členstvu přispívajícímu?

Kdybychom do stanov dali sebe přísnější ustanovení, tím ničeho a nikoho nezlepšíme, ba naopak tím jen kážem v řadách svých uvolníme a porušíme, neboť budou ustanovení ta jistě přestupována.

Vykládali jsme náhledy své v smyslu tom již před sjezdu minulým, však s malým úspěchem, v stanovách našich na dále zůstaly články, které byly a jsou tam jen pro parádu, jichž málokdo dbá, a jež svědomitým členům jsou mnohdy jen na závažu.

Jsmo přesvědčeni, že by při rozdělení členstva na přispívající a činné, toto spíše dbalo svých povinností, než děje se nyní, neboť nemělo by pak tolik špatných příkladů, jako má nyní, kdy povinností všech jest cvičit.

K úpravě zmíněné hlavy II. našich stanov podotýkáme, že nadepsána jest "Povinnosti členů", však v prvním její článku mluví se o povinnostech, v druhém však článku o právech členů.

Jest to také výsledek kvapné práce sjezdové.

Jestliže k budoucímu sjezdu pilně všude se nepřipraví, nebude výsledek lepší.

V přítomných stanovách ve hlavě III. jedná se o společném cvičiteli a pořádání tělocvičných kursů.

Jak známo, nedostává se nám stále dobrých cvičitelů a to pro členstvo a ještě více pro žactvo.

Na zástupcích sjezdových bude, aby našli nejprůhodnější prostředek, kterým by se nedostatku zmíněnému odpomohlo.

Dosud jsme všeobecného kursu cvičitelského neměli, ač jsme se oň sazovali před pěti lety, kdy v čase závodů Nár. Jed. Sok. v Chicagu byla k němu doba zvláště příhodná.

Jednotlivci jest těžko, ba téměř nemožno, aby sám za cvičitele se vypěstil a vychoval, i kdyby k tomu měl knih potřebných.

N. J. S. jest dnes organizací dosti mohutnou, aby mohla vážně pomýšleti na uskutečnění podniku, který dříve při malém počtu sborů byl jí nedosažitelným.

Nadějeme se proto, že příští sjezd otázku cvičitelského kursu k prospěchu věci sokolské vyřídí.

Důležité bude také pojednati o tom, jak daly by se získati sbory, které mimo N. J. S. trvají a to jak české sbory sokolské, tak sokolské sbory slovenské.

Rozdíl v kroji neměl by tu býti na závadu.

Proč neměli bychom se sloučiti v jediný mohutný celek, majíce stejný účel.

Neníť kraj žádnou věcí podstatnou a důležitou v naší organizaci, i neměl by býti překážkou našeho se spojení k práci společné.

Poukázali jsme tímto na některé důležité předměty, jimiž bude sjezdu příštím se zabývat. Tím ovšem vytčena opět jen nepatrná část úkolu, který zástupce naše v sjezdu očekává.

Chtěli jsme tím opět jen povzbudit sbory, by pilně se k sjezdu připravovali a podrobně vše vypracovali, by práce sjezdová byla ku zdatu a prospěchu Sokolstva amerického v době příští.

Takoví jsme.

Na jiném místě uvidíme také jednu z příčin, proč myšlenka sokolská dochází tak malého pochopení mezi Čechstvem americkým. Nedbá se u nás dostatečně, aby mládeži naší dostalo se náležitěho vzdělání školního. Jak možno očekávati, že by se lépe dbalo, aby dostalo se jí také lepšího než posud vychování tělesného.

Jest v nás až příliš vyvinuta touha po majetku u jedněch a u druhých přílišná starost o dobytí si živobytí.

Na to se nepomýšlí, že ani jedni ani druhí moudře nejednají.

Mládež naše, nedospělá ještě, které náleží, aby navštěvovala školu, vyháněna jest do práce za bídnou mzdu i nechává se zakrknouti na duchu i na těle.

A nečiní tak vždy jen rodiče nuzní, potřební.

Jak mládež taková vyrůstá, v co dospěje, toho vidíme denně příklady.

Z té do řad sokolských přírůstku žádoucího nelze se nadíti.

Však i u těch, jimž popráno navštěvovati školu déle a nabyti lepšího poněkud vzdělání, není touhy po vzdělání tělesném.

Jděte jen do našich tělocvičen a hledejte v tom nepatrném počtu našich cvičenců!

Zda najdete mezi nimi ty, kteří navštěvují kolej některou?

Každý žene se jen buď za požitky, buď za dollarem.

První vyhazuje peníze své po hospodách a za ničemností, druhý dře se do úpadu, aby dollar mu přibyl k dolaru.

Oba nemají smyslu pro žádnou snahu vznešenou.

Což jim záleží na tom, že by se stav Čechstva amerického dal zlepšiti, kdyby jen všichni pilně o to dbali.

Jsmo zkažení co jednotlivci, i nemůžeme za mnoho státi co celek.

Nezmůžeme se na nic, leda skrze hromadné pití a tancování, však není v nás špetka obětavosti opravdové.

Za poměrů takových nelze se nadíti, že by spolky sokolské mohly prospívat. Vždyť jsou v nich členy opět většinou zase ti obyčejní lidé a těch, kteří opravdu vůli poctivou jsou proniknouti, jest pořádku.

Veškerá činnost sboru jest v rukou několika jednotlivců soustředěna. Ti ostatní nestarají se o nic.

Štěstí ještě pro sbor, když ti, co záležitosti jeho řídí, jsou mužové rozumní, poctiví a prospěchu sboru a nikoli svého pamětliví!

Však takových nelze pohříchu všude nalézt.

Často ti, kteří sborové záležitosti vedou, povinností sokolským neporozumějí. Viděti to na tak mnohém výsledku! Pak nelze diviti se, že mnozí ztrácí důvěru, že bude kdy lépe.

Těch nadšenců, kteří pevně věří ve zlepšení, stále ubývá, což ovšem jest přirozeno.

Představovali jsme si kdys, že Sokolstvo v Čechstvu americkém zmohutní tak, že stane se mocným činitelem k jeho zachování v budoucnosti.

Však k tomu třeba lidu, který by byl zásadám sokolským více přístup, a který by se snažil také dle nich žíti, neb aspoň potomstvo své dle nich vychovávat.

Však lidí takových posud máme poskrovnu.

Můžeme se pochlubit, že mnozí z našich Čechů si pomohli k slušnému majetku, že dovedli pracovati a spořiti, však jaký může to míti dobrý účinek na život náš národní, jestliže nemáme dostatek lidí, kteří by dbali o to, aby plnili také své povinnosti národní, z nichž na prvním místě jest povinnost sokolská, sušlechtit, umravniti a otužiti náš lid.

Znetečnili jsme ke všemu, z čeho neplýne přímo zisk do našich kapes.

Není to jen s věcí čistě sokolskou, jest tak i v jiných našich národních a lidských povinnostech.

Každé chvíli možno viděti co vše zanedbáváme.

Zdá se, jakoby každému bylo jedno, přijde-li po něm potopa.

V t. č. přinášíme ilustraci té velké horlivosti svobo-

domyslných Čechů amerických, k nimž Sokolstvo jest vždy počítáno.

Výbor pro dobro svobodomyšlných škol dovolává se podpory časopisu "Svobodná škola", jediného to časopisu českého pro mládež, vydávaném v duchu svobodomyšlném.

Jest to smutné, že podnik takový není tak výdatně podporován, aby nemusil o podporu prositi.

Takoví jevíme se na všech stranách.

Jsmo velikými v utrácení peněz a zdraví, i dovedeme také býti mamonáři a skrbliky, nedovedeme však býti obětavými pro podniky potřebné.

Co sládků již z nás zbohatlo! A co jiných!

Však malý měsíčník, nutný a potřebný pro naši mládež sotva živoří!

Jak může mezi námi věc sokolská rozkvétati?

To bychom museli býti trochu jinými než jsme!

Kouření cigaret.

Všeobecně skoro již dávno má se za to, že kouření cigaret jest velmi zlobným zlozvykem. Však mnozí přece domnívali se, že jest to jen lichý předpoklad, jenž staví se proti užívání cigaret.

Scházelo o tom podrobnějších dokladů, které by byly i příznivce cigaret přesvědčily, že kouření těchto na pohled nevinných závitků tabákových působí na zdraví těch, kteří jich užívají, mnohem škodlivěji, než kouření tabáku z dýmky neb z doutníku.

Teprve nyní při odvádění dobrovolníků k vojsku v přítomné válce vyšlo na jevo, jakým nebezpečným nepřitelem cigarety jsou lidu této republiky.

Celých devadesát procent, pravíme ještě jednou devadesát procent z kuřáků cigaret uznáno při odvodu neschopnými služby vojenské.

Toť ovšem náleží překvapující, jenž nutí k přemýšlení.

Když ozývaly se hlasy dříve proti kouření cigaret, tu poukazovalo se k tomu, že cigarety nemohou býti tak škodlivými, když zkouškami lučebními se zjistilo, že neobsahují více nikotinu, než slabý doutník, i že nejsou do nich přidávány jiné látky otravné.

Někde zákonem snažili se omeziti spotřebu cigaret, hlavně proto, aby mládeži nebyly příliš snadné k potřebě přístupnými, neboť o tom nikdy nebylo pochybnosti, že mládež se kouřením jich přímo ubíjí.

Někde vznikly spolky mezi mládeží, jichž členové zavázali se cigaret nekouřiti a jiných od zlozvyku toho odvracet. Přes to však zlobný ten zvyk nabývá stále většího rozšíření, a to nejvíce snad pro známou láci cigaret.

Nejsou ovšem Spojené Státy samotny, v nichž kouření cigaret se rozmáhá, děje se tak i jinde a ovšem se stejně smutným výsledkem.

Tak pozoruje se, že úmrtnost ve vojště francouzském nemocemi plicními, hlavně souchotinami, vzrůstá s přibývajícím zlozvykem kouření cigaret.

Zlobný účinek těchto hlavně na plíce spočívá ve způsobu jich kouření.

Kdežto z doutníku neb z dýmky kuřák vytáhne kouř pouze do úst a z těchto jej vypustí, vtažují (vdechují) cigarettáři kouř do plic.

Vdechutý kouř přijde ve styk se značně velikou plochou plicní, čímž naskytne se ku vstřebání látek otravných mnohonásobná příležitost než pouhým stykem kouře s povrchem dutiny ústní.

Ti, kteří zlozvyku kouření cigaret propadli, dobře vědí z vlastní zkušenosti, jak téměř okamžitě objeví se u nich účinky vdechnutí prvních několika bafů, hlavně při zapálení první cigarety ráno.

„Projede to celým tělem, cítím současně jakés omámení v hlavě a zároveň, jakoby náhlá slabost zachvacovala celé tělo, hlavně nohy“. Tak popisují cigarettáři účinek prvních vdechů po ránu kouřené cigarety.

Pocity ty nejsou příjemny, i musí každému napadnouti, že sotva as slouží ku zdraví, však cigarettář jest otrokem svého zlozvyku, jemuž obyčejně cele propadl, aniž by mohl se nadíti, že jednou se z něj vybaví.

Oslabuje kouření cigaret, jako všechny jiné nártické prostředky soustavu nervovou, a tím ovšem u značné míře i vůli.

Těžko bývá zhostiti se nešvaru kouření cigaret, neboť ten, kdo mu na delší dobu podlehl, jest člověkem nemocným, otráveným, bažícím po dalších a dalších dávkách látky otravné; a pak-li se mu jich nedostane, pak jest mrzutým, někdy přímo nešťastným.

Těch, kteří ve Spojených Státech kouří cigarety, stále přibývá. Nejhorší při tom jest, že nedospělá mládež zlozvyku toho příliš se chápá, aniž by ji rodiče v tom dost zbraňovali.

I mezi naší českou mládeží jest cigareta značně rozšířena. Že přispívá jen k její otravování a ničení, bude snad každému jasno, vzpomene-li, co uvedli jsme na počátku, že 90 procent kuřáků cigaret shledáno neschopnými zastávati službu vojenskou.

Poukázali jsme již vícekrát k tomu, že cvičitelové mají k tomu hleděti, by žáci jejich cigaret nekouřili.

Sami mnohým žákům jsme často vyložili, že marno jest jim cvičiti, jestli nevzdají se kouření cigaret, neboť nemohou tělocvikem tolik získati, co kouřením cigaret na zdraví ztratí.

Mělo by se ovšem i na širokou veřejnost výdatněji působiti, by tato poznala, jaké zlobné následky kouření cigaret má i jaké nebezpečí z něho hrozí, kdyby mělo ještě více všeobecniti.

Do Sokolů se nadějeme, že přečtou si pozorně uvedené tyto řádky o kouření cigaret, i že všude k tomu se přičiní, aby na zlobné jeho následky poukázali, kdykoli se jim k tomu příležitost naskytne.

Dbejte o knihovnu.

Každý sbor sokolský má míti knihovnu a tuto dle možnosti rozmnožovati. Ovšem že v knihovně má míti knihy cenné a nikoli nějaké čtení pochybné ceny. Nikde ovšem ani v tom nejhudším sboru nemá scházeti knih odborně sokolských, jež přístupny mají býti k snadnému upotřebení, hlavně cvičitelům a členstvu cvičícímu.

Výkonný výbor ochotně obstará veškeré objednávky knih, jichž sbory by si přály.

Uvádíme tuto seznam knih doporučených výborem svazu československého Sokolstva pro odborné sokolské knihovny.

Jsou to následující:

Cvičící sbor M. S. O. S. Příruční kniha tělocviku sokolského (každý cvičitel výtisk).....	zl.—20
Fuegner Jindřich. Životopis	—20
Hron Kar. O cvičební soustavě sokolské.....	—40
Hron Kar. Župa středočeská o II. sletu sokolském	—40
Klenka. Cvičební večery na kruzích.....	—20
Klenka. Cvičení s kuželi	—30
Klenka. Tělocvičné hry III. (Každý cvičitel výtisk)	—30
Kožíšek Frant. Cvičební večery na hrazdě.....	—20
Kožíšek Frant. Cvičební večery na koni na šíř ..	—20
Kožíšek Frant. Různosti. (Každý cvičitel má mít jeden výtisk).	—40
Krejčí Aug. Cvičení s tyčemi.....	—50
Krupička MUDr. O působení tělocviku na tělo lidské	—10
Kurz Dr. Vilém. Úvod do tělocviku školského....	1.80
Lagrange Dr. O tělocviku dospělých.....	—60
Památník Sokola Pražského z r. 1882	1.20
Ploc Dr. První pomoc při úrazech a nehodách. (Každý cvičitel výtisk).....	zl.—50 váz. —60
Pozděna G. Dějiny tělocviku.....	—50
Sborník Sokolský. Kalendář	—70
Slavík. O soustavě sokolské (II. vyd. v tisku) ...	—50
Scheiner Dr. Dějiny Sokolstva k prvnímu 25letí.	—60
Schmidt Dr. Fysiologie tělocviku (v tisku).....	
“Sokol”, časopis zájmům těl. věnovaný. Ročník ..	2.—
Tyrš Dr. Miroslav. Nástin jeho života a působení ..	—20
Tyrš Dr. Miroslav. Základové tělocviku.....	3.—
“Věstník Sokolský” orgán Svazu československého Sokolstva. (Pro každého cvičitele, pro knihovnu a pro potřeby jednoty po 1 výtisku). Ročník	1.—
Vzděl. odbor Č. O. S. Rádce sokolský (každý čtenář výtisk)	—50

Doufáme, že ve všech sborech uvedený seznam pozorně si přečtou a jestli jim některé z naznačených knih a spisů schází, že si je bez odkladu u v. v. objednají.

O tělocviku dospělých s hlediskem lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, laurent akademie věd a medicíny lékař porodní ve Vichy.
(Přeložil Dr. Hovorka.)
(Pokračování.)

Box jest v Anglii ve velké vážnosti a počíná si u nás získávat přízeň. Avšak box anglický vykonává se pouze pěštní, kdežto francouzský užívá nohou právě tak jako paží. Náš box tvoří cvičení úplné. Box anglický nezůstává sice nohy nečinné, poněvadž všechny svaly těla se přidružují k výslednici veškerého úsilí, jež se jmenuje pěštní náraz, ale skoro nehybné. Anglický box, jehož cena rozdílně se může odhadovati s hlediska osobní obrany, jest méně cenný, než box francouzský při

nejmenším jako zdravotní cvičení. Plíživé pohyby nemají žádné ceny pro zpohyblivění kyčlí, pánve, páteře a pro účinnost břišních svalů, jichž důležitý úkol při výkonech trávení jest hodno vždy připomenouti.

Francouzský box by činil nepochybně velké nesnáze člověku, jenž by se jím chtěl obírat bez přípravy ve zralém věku. A předce se nesmí myslet, že se hodí jen pro mladé muže. Počne-li se jím ve věku, kdy jsou klouby ještě hebké, udržuje skoro nekonečně tělesnou hebkost a umožňuje ve věku padesáti let vykonávat pohyby, jichž mnozí lidé, kteří mnoho sedí, nejsou schopni již ve věku třiceti pěti let.

Kapitola čtvrtá.

Cvičení cestovní (de locomotion).

O chůzi. — Nedostatek času k chůzi. — Nedostatečnost tak zvaných zdravotních procházek. — Cesty pěšky. — Chůze v horách. — O běhu. — Užitečnost běhu u dítěte a pacholika; jeho nebezpečí ve věku zralém. — Rozdíl mezi během a hrami, při nichž se běhá. — O veslování. — Jak se může toto cvičení přispůsobiti pro lidi jakéhokoliv věku. — Hygienické účinky veslování. — Užitečnost veslování pagaie zvaného pro některé dyspeptiky. — Velociped. — Jízda na koni. — Procházka v po-
vozu.

I.

Chůze jest prvé cvičení, jež se naskytá mysli ihned, když se objevuje otázka rozmnožení fyzické činnosti osoby. Chůze jest nejpřirozenější ze všech cvičení a uzavírá se z toho — někdy příliš rychle — že jest též nejlepší ze všech cvičení.

Chůze má tu přednost, že připouští všechny kombinace co do míry cvičení. Může býti nejmírnějším cvičením, jde-li se volným krokem po rovné cestě; může se stát cvičením velmi namáhavým, vystupuje-li se na stupňovité stezky a hornaté vrchy. Jest to tedy cvičení, jež skýtá mnoho prostředků. Ale není chůze vždy cvičením praktickým a není to cvičení úplné.

Chůze neuvádí znatelně v činnost dýchání a tep, vyloučíme-li krácení rychlé a několikahodinového trvání. Není vždy cvičením praktickým, poněvadž člověku zaměstnanému nezbyvá několik hodin na cvičení. Kdyby třicetiletý člověk, jenž žije při dobré stravě a který je jinak náchylný dědičným některým výživným poruchám, jako dně, otylosti, se domníval, že dle zdravotních pravidel činí správně proto, že mnoho chodí za svými záležitostmi, byl by v bludném očekávání. Běre-li za základ obyčejný stravovací režim člověka ze zámožné třídy, bude nutno, chce-li dosáti rovnováhy výživného rozpočtu chůzí, aby urazil 15—20 kilometrů cesty každého dne. Těšíme-li se dobrému trávení, nenalezneme v procházce, za zdravotní vyřádané, než jen míru cvičení právě potřebnou k rozmnožení assimilace a dráždění chuti. Takto jsme vystaveni, že uvedeme v střebací

cévy nadbytečné potravné látky, jež, nenalézající dostatečného množství kyslíku k spálení, uloží se v tkáních jako tuk, aneb se neúplně spálí, z čehož vzniknou různé kyseliny a všechny ostatní výrobky obleněné výživy.

Chůze, jakou dovolují sociální povinnosti, jest pro zdravého dospělého člověka a i pro zralého člověka nedostatečným cvičením. Nestává se skutečným cvičením, dokud nebéře na sebe obdobu dlouhých procházek, loveckých pochodů, pěšího cestování a především cestování v horách.

Chůze jest ještě proto cvičením neúplným, poněvadž nezaměstnává pažních, břišních a prsních svalů a především, že nesměřuje k spohyblivění různých kostí, z nichž se skládá páteř, hrudník a pánev.

Procházka stačí starcům, churavým a rekonvalescentům. Ona není než vstupem v zdravotnictví dospělého a silného člověka.

II.

Běh jest nejúsilnější ze všech cvičení. Běh přivádí nejrychleji a nejnutněji potřebu odpočinku i když se vykonává s nejmenším stupněm rychlosti a připouští nejméně umírněnosti v úsilí, i když se vykonává co nejvolněji.

Známo jest, že rychlý běh lidí nedovoluje větší trať, než stometrovou. A tyto zkoušky, jež trvají deset až patnáct vteřin, vysilují většinu běžců a zbavují je dechu. S druhé strany nejvolnější běh jest vždy namáhavé cvičení pro povahu mechanismu, kterým se vykonává. Při každém poskoku tělo — t. j. tíže těžší, než brímě považované za náklad pro člověka — se zvedá od země a drží se po neurčitelnou dobu v jisté výši nad zemí. Jest zapotřebí značného výdaje síly, aby se vykonala podobná mechanická práce, což jest také viděti z udýchání, jímž se cvičení ukončuje.

Z důvodu mechanismu a pro účinky není žádného cvičení, které by vymáhalo úplné neporušenosti srdce, krevních cév a plic více, než běh. Běh jest starcům nemožný, zralému muži nebezpečný. A i mladý člověk ztrácí spůsoblost k běhu v poměru, v jakém ubývá mu cévní hebkosti a pružnosti. V tabulce Saint-Clairem, předsedou Rasing-klubu uveřejněné, kde jsou sneseny výsledky o běžcích všech zemí, nenalézá se žádný, jenž by byl starší, než třicet pět let.

Běh v podobě závodu v rychlosti, nebo jako základní cvičení musí se obmeziti na mladé a především na dvacetileté lidi. Ale rozběhy, které se udávají při většině her, nesmí býti důvodem pro vyloučení těchto her ze zdravotních prostředků zralého člověka, přiházejí-li se pro velmi krátký čas. Míčové hry často požadují na hráči čilý rozběh za projektil, ale jest to událost, která se naskytá v dosti oddálených obdobích, aby se padesátník i šedesátník mohl vydýchat při čekání, než mu připadne opětná příležitost k změně místa.

Zkrátka, běh, jenž tvoří základ fysické výchovy dětí a chlapečů, může se vykonávati dospělými v prvním období mužného věku, ale nesmí zasahovati, než řídce a velice nahodile v cvičení zralého muže, a musí se úplně potlačiti u starců.

O skoku platí vše, co jsme řekli o běhu. Jest to cvičení prvé a druhé mladosti. Mimo nebezpečí záduchy

a nadměrného zrychlení srdečního tlukotu, skok by skytal ještě nebezpečí trhlín a modřin ve věku, v němž svalové vlákno méně hebké a lomivé nesnese prudkých a náhlých pohybů.

III.

Veslování jest cvičení, jež zasluhuje co nejvíce doporučení se stanoviska zdravotního, poněvadž se dá přispůsobiti skoro ke všem příkazům věku a tělesné povahy.

Veslařské umění připouští všechny stupně počínaje projíždkou o volném chodu, jež představuje velice umírněné cvičení, až k dostihu v rychlosti, který jest vrcholem svalového úsilí. Tak můžeme spatřiti v jistých zemích, kde lidé se rodí lodníky, sedmi- až osmileté děti, jak veslují, kdežto ve všech únavách otužili čtyřicátníci, již veslovali celý svůj věk, prohlašují se za nezpůsobilé k účasti se v regatních závodech.

Veslování vzhledem k místním účinkům jest cvičení, jež nejstejnoměrněji rozděluje výdaj svalové síly a proto jest nejlépe s to, aby podporovalo pravidelný svalový vývoj, aniž dovoluje jistým svalovým skupinám nadvládu. Přece veslování zvané „de pointe“, jež jest jednostranné a vykonává se oběma rukama, jest vzhledem k souměrnému vývoji méně cenné, než veslování zvané „de couple“, které jest oboustranné a souměrné. Ať říkají cokoliv fanatikové veslování „de pointe“, zaslepení svou sportovní horlivostí, není možno, aby práce byla stejná pro obě poloviny těla ve cvičení, kde překonatelný odpor jest vždy na jedné a téže straně.

Tu, jak v četných jiných případech, jsou zdravotní zákony v nesouhlasu s požadavky sportu. Při manevrech veslování, zvaného „de pointe“, jest směr úsilí na pravo nebo na levo dle místa, jaké veslař zaujímá, a aby se opravil účinek nedostatečné souměrnosti, musila by se práce na levo střídati s prací na pravo, t. j. člověk by se musil nalézati brzy na pravém, brzy na levém boku lodi. Vesluje-li se při závodění, stává se člověk nerozdílnou částí celku, jež se zove equipe, a byl-li by příliš zaujat, stalo by se to škodné pro celkovou harmonii. Každý veslař osvojuje si zvyk veslovati buď na levé nebo pravé straně, a bylo by to škodlivě pro úspěch měniti místa lidí.

Ale to jsou spory málo závažné, týkají-li se dorostlých, t. j. osob, jichž fysický vývoj jest úplný a kostra dosti pevná, aby snášela bez skrivení něco nepravdivosti v práci.

Povšechné účinky veslování se projevují v celkové výživě těla. Dýchání a oběh jsou zrychleny v poměru s rychlostí chodu. Jest tedy právě tak snadno upravit účinky tohoto cvičení jako při chůzi. Ale zaměstnání veslařstvím směřuje k vývoji celé svalové soustavy více, než jakékoliv užívané cvičení, ježto nutí veškeré svaly k práci, právě tak svaly nohou, jako beder a paží.

Povšechné práce svalů především se docílují při pohyblivém sedadle, které umožňuje, že při máchu veslem se střídá pohyb ohnutí s pohybem natažení dolních končetin. Není žádného cvičení, které úplněji přivádí všechny svaly v práci, než skiff opatřený kulisovou (pohyblivou) stolicí. Při této lodi vidíme, jak při každém máchu veslem prochází tělo dvěma opačnými fasemi

úsilného natažení a ohnutí. Když veslař se opře veslem do vody, krčí se, všechny oddíly těla se ohýbají jedny k druhým tak, že dolní část pánve se téměř dotýká pat a prsa se přibližují ke kolenům; když vybavuje veslo z vody, tu se celé tělo vzpřimuje téměř až k přímé linii od šije až do paty. Může se říci, že žádný sval nezůstává nečinný u člověka, jenž řídí skiff.

Proto nemůžeme žádné cvičení více doporučit, než toto, kdykoli se jedná o rozvoj celé massy svalové tkáně. Řekli jsme, jak důležité jest pro osoby s obleněným spalováním — jako pro otělé, dnou neb úplavicí cukrovou stížené — aby se zvětšil poměrný objem svalů, těch pecí, kde se spalují výživné odpadky. Veslování se musí dáti přednost přede všemi ostatními cvičeními, ježto rozvíjí svaly nejen místně, ale i v jich celku. Veslování nepřináší jen bezprostřední výhody cvičení, t. j. nadměrnou okamžitou činnost spalování, jaké bychom získali úsilnou chůzí; veslováním nabýváme nad to trvalého účinku, jež nevychází chůze, totiž povšechného rozvoje svalové tkáně a tím také větší spotřeby kyslíku i v klidu. Svaly více „dýchají“, než všechny ostatní tkáně.

My jsme osobně dosáhli ve Vichy výtečných léčebných výsledků, nařídívše veslovati některým diabetikům, u nichž účinek vod nedostačil k značnému zmenšení cukru.

(Pokračování.)

Dopisovatel.

Píše L. A. Fischel z Filadelfie.

Po volbě zasedacího výboru přijde na řadu dopisovatel, a některé sbory, považující úřad ten za maličkost, dají jej jakožto přídavek jednání neb tajemníku.

Dle stanov N. J. S. stanoví si každý sbor povinnosti úředníků sám ve svých domácích pravidlech.

V těchto pravidlech najdeme vskutku stručně upravené povinnosti celého zasedacího výboru, rozličných odborů a jich úředníků, ale o dopisovateli ani zmínky.

Z poznámek dopisovatelů jest lehce seznati, že některý jich dopis, neb malé napomenutí v něm, nebylo jeho sboru neb některým členům vhod. Výčitky se hrnou na takového dopisovatele jako krupobití, proto že se smělce opovážil upozornit sbor veřejně neb členy jeho, snad na nějaký nemravný neb nesokolský čin, a stanovy nepraví, že by to činit směl.

Přestane-li napadený dopisovatel zprávy vůbec zasílat, nezastává tedy svoji povinnost, a to se jemu ve schůzi neb při jiné příležitosti předhodi, někdy též dopisem v Sokolu Americkém od jiného člena. Ovšem, některý se umí honem vymluvit, řekne, že neměl času, aneb se pro touž příčinu vzdá úřadu dopisovatele.

Členstvo přijme to za správné a zvolí si jiného, což se opakuje tak dlouho, dokud je čím nahradit aneb až se dostane takový, který vůbec nepíše aneb za čas zprávu z nějaké zábavy, mnoho-li tam bylo lidu a jak to finančně dopadlo, podá.

Tichý pozorovatel neb badatel, který osoby, jež se z výše uvedené příčiny vzdají, pouze z dopisů zná, zajistí si ihned utvoří jiný úsudek; ví, že to musí býti rozhodně nějaký obchodník, který, když vidí, že jeho poučné neb příkladné poznámky nepřátele mu získají, ví, že obchodu svému škodí.

Takové a podobné případy budou toho vinny, když dopisy v našem časopise přestanou býti poučnými neb obsahující zprávy takové, by jiní si příklad vzít mohli a chybám se vyhnuli. Budeme pak čísti zprávy asi takovéto: (čti a vynech, co jest v tečkách) „Měli jsme veřejné cvičení poslední neděli na bradlech a hrazdách a veškeré výkony byly provedeny bez chyby. Všichni Sokolové a Sokolky byli přítomni, úhrnem 75 mimo návštěvy. (Cvičil však pouze náčelník, podnáčelník a cvičitelové a ostatní čekali, by účinkovali až při tanci.)

Po ukončení cvičení následovala volná taneční zábava a přestávka mezi tancem byla vyplněna přednáškou. (Přednášky týkaly se tanečních pravidel.) — Na zdar!

N. N. dopisovatel.

Takový dopis byl by zaslán od dopisovatele, který se chce členům zavděčit. Má třeba náhodou hostinec, sbor se schází u něho, a aby si neuškodil, zkrátí zprávu tím, že počet cvičenců a jakost přednášky vynechá. Učinil svoji povinnost, nelhal, a ostatní Sokolstvo ve Spojených Státech i v Čechách raduje se z úspěchů. Jak by však každého srdce bolelo, když by náhodou se dozvěděl, jak a proč dopisovatel zprávu nepodal jak měl, museli by jej považovat za škůdce Sokolstva, který šeredu obléká do kroje sokolského, perem sokolím jeho ďábelské rohy ozdobiti mini, a nám jej pak ještě co vzor našich snah doporučuje.

Jiný dopisovatel myslí, proč on má za svou práci býti ještě od druhů nenáviděn, a podává zprávy opatřené škraboškou tou nejhezčí, tak aby se všem líbily a neví snad, že škodí celku, tak jako by škodil učitel, který přestane vyučovat v počtech a nechá hochy hrát míč nebo špačka v čas školy pouze proto, že oni hraní přednost dají a jej pak za hodného učitele považují.

Čteme-li zprávu, že v některém sboru vzdor 25 hlasům proti, byl přec přijat člen nový, kteréhož vina to je, že sbor tak silný ztrácí dobré síly a konečně snad se i rozpadne, můžeme s určitostí říci, že dopisovatel miní tím poučiti.

Taková zpráva nás ovšem zarmoutí, ale zároveň poučí, opravíme si dle toho naše stanovy a jsme jisti, že nám se tak státi nemůže.

A to jest právě proč dopisovatel se celku držeti má a nikoli jednotlivců, on nemá myslet, že vychvalování svého sboru a zamlčení těch slabých stránek jest jeho povinností. On jest volen svým sborem a jeho povinností se vztahují k celku, k celému Sokolstvu. Jeho práce jest poučná a velmi často stojí zde jako kritika, avšak běda, jestli kritika jeho se koupit nechá. Pak ji ovšem vidíme ve všech možných barvách mimo tu pravou.

Bratrstvím házíme na všechny strany, z každé stránky našeho časopisu kouká na nás sta natíštěných bratrů. „Pravdu sobě mluvmé a dobří spolu budme“, to jest zase naše bratrské heslo, avšak běda tomu bratru dopisovateli, který se opováží s pravdou přijíti, tomu se i bratrské a sokolské namlácení slíbí, a časem to třeba i dostane.

Palacký, za doby, když jeho spolupracovníci chtěli opustit jich stanovisko a jemu to samé radili, poukazuje na to, že sám národ se jim v cestu staví, pravil: „A kam dospěje národ, když i my, jeho jediná podpora, jej opustíme?“

Jest tedy záhodno, by každý sbor hleděl zvolit sobě dopisovatele s povahou Palackého, který by nedbal na úsudky pokáraných, věda, že podáním správných fakt veřejnosti poskytuje poučnou látku velké většině.

Zvolit některého člena obchodníka, aneb toho, jehož existence od druhých závisí, jest rozhodně chybným. Neuškodí-li Sokolstvu z příčiny výše uvedené, uškodí sobě naši vinou; dali jsme jemu tu zodpovědnost a když ji vzorně zastává, chceme se mu pomstiti. Činíme tak i jiným bratrům, kteří nás poučit chtějí, neb pro pravdu se nejvíce lidu hněvá a pak se divíme, proč ten neb onen se vzdaluje, avšak v koutě v zrcadle, kde bychom příčinu hledat měli, tam se nedíváme, neb bychom viděli samy sebe. To se raději zrcadlo přikreje, když přikrývka si třeba ještě druhou oběť vyžadovala.

Z naší mateřské mluvy skládáme krásná hesla, rádi je čtem, rádi je hlásáme, ale neradi se dle nich řídíme.

Jestli pak kdy tak učiníme?

Také příčina malého počtu cvičenců.

Při skončení školního roku píše chicagský „Denní Hlasatel“ dne 24. m. m.:

„Veškeré veřejné školy v Chicagu jsou dnešním dnem uzavřeny. Ve všech školách dnešního dne odbyvájí se závěreční slavnosti se zvláštním programem, na němž se podílí dívky z vyšších oddělení. Letošního roku navštěvovalo o 12,000 dítek školu více než minulá léta, vůbec jeví se všude příbytek. Všechno dítek bylo započteno 240,000, ač průměrně školu navštěvovalo pouze 200,000 dětí. Letošního roku vyšlo z gramarní školy 8000 žáků a 1000 z vyšších

školy. Z těch ovšem jest nejmenší procento žáků českých, ač máme školy takřka výhradně jen českými dítkami navštěvované: škola Longfellow, Throop, Komenský, Blue Island, Cooper a Walsh.

Školu Throop navštěvovalo kol 900 žáků, Longfellow 800, Komenský 800, Blue Island 700, úhrnem tedy 3200 a z těch pouze vyšlo gramární školu 45 žáků, jež mohou jíti do vyšších škol, a z těch ještě je 10 cizonárodních.

Ve škole Cooper, kterou po většině jen české a polské děti navštěvují, vyšlo pouze 12 českých žáků, ač školu tu navštěvuje 1400 dítek, jejich schopnosti říditelka Schafferova nemůže si vynachváliti. Jest hrda na výsledek, jakého se ve škole té za daných podmínek dodělala. Uznává, že hlavní zásluhu o dobrý zdar školy té a o prospěch žáků mají české ženské spolky, jež jsou jedněmi z nejdůležitějších v této české osadě. Veškeré dítky, školu tu navštěvující, pravila jedna z učitelek, mají od přírody lásku k hudbě a učení. Vše cokoliv hudbou je naučíme, velmi dobře si zapamatují, což nikdy nemůžeme pomocí angličtiny učiniti. Vůbec velmi snadno se učí. Všechny děti školu Cooper navštěvující, jsou zrozeny z rodičů sem přistěhovalých a doma neslyší mnohdy ani slova anglického a stává se proto, že přichází úplně neznalé angličtiny do školy a tu jest velká chyba, že tak málo českých učitelek, které by jim vlastní jejich řečí vše vysvětlili. Chybou také je, že škola Cooper nemá dětské zahrádky. U dětí do školy té zapsaných musí se počítati jako by do dětské zahrádky přišly a sice s hudbou. Hudba jest prýni jejich řečí. V krátké době naučí se anglicky, takže když vyjdou, jsou té řeči úplně znali.

V největší české osadě, Plzni, žitající 40,000 českých obyvatelů, prošlo tedy letos jen 42 žáků celou obecnou školu zvanou gramární a tu se ještě neví, mnoho-li z těchto půjde do vysokých škol. Většina z českých dětí nevychozí ani čtvrtou třidu, neboť již jsou honěny do práce, kde zakrní, uženou si souchotiny a zemrou v letech, kdy svým rodičům by nejvíce prospěly. Také mnoho jest těch, o jejichž posílání do školy rodiče nedbají a ti pak v zahálce po ulicích zhýří a proto graduje jich více na policejních stanicích. Češi vlastní již tolik nemovitého majetku, platí ohromné sumy na školy, do nichž jest potřeba tolik učitelských sil. Kolik my jich máme? Celkem 11, ač dle počtu našeho, měli bychom jich mít na sta. Máme mezi sebou zámožné jednotlivce, kteří snadno by mohli své dítky dát studovat, třeba i na nejvyšší učiliště v zemi, Harvardskou universitu, kdyby nebyli lační po dolaru, jako čert po hříšné duši. Že tak málo českých učitelských sil máme v našich školách, jsou vinní rodiče, jež nedopřejí dítkám svým dostatečného vzdělání. Vždyť naši páni "budníkové" podporují raději německé sládky, než by věnovali groš ten na své dítě. A přece je známou věcí, jak čeští žáci a žáčky dobře, ba přímo výborně se učí.

Ve škole Longfellow pátá třída je nejvyšší a průměrná výše jejího prospěchu obnášela 94 stupňů, což jest nejvyšší známku, jakou se může honositi jen tato třída na celé západní straně našeho města.

Mnozí rodičové se mýlí, domnívajíce se, že když jejich děti prošly školu Komenského, Longfellow a Blue Island Ave., že prošly již celou obecní školu. Gramární škola, má osm tříd (grades) a obyčejný žák ji projde do 14 let. Vzdělání pak, jaké ve škole této obecné se dostane školákům, má mít každý občan. Vždyť od něhž žádá se vysvědčení z obecné školy a čeští rodičové zamezují pokrok svých dítek, když jim nedopřejí, aby školu alespoň do 14 let navštěvovali." —

Z uvedeného snadno lze posouditi, proč mezi námi Čechy americkými vše sokolská tak záloubavě pokračuje a proč hlavně řad evičičích nepřibývá.

K tomu aby člověk oddal se tělocviku, třeba jistého stupně vzdělanosti a uvědomělosti a zároveň třeba, aby mládež dospívající svými rodiči do tělocvičen byla posílána a jí důležitost činnosti tělocvičné na srdce kladena.

Jakými po většině naši čeští rodičové jsou, o tom výše uvedené z Den. Hlasatele mluví až příliš zřetelně a proto netřeba to dále rozváděti. Nedopřejou-li rodiče dětem svým příležitosti, aby ve škole se dostatečně vzdělaly a tím pro život se náležitě připravily vědomostmi nutnými, jak možno od nich žádati, aby ve větší míře než posud starali se také o tělesnou výchovu dětí svých, na kterou pohlíží co na věc na prasto zbytečnou a bezúčelnou.

Smutné, ale pravdivé!

Jak potřebny jsou mládeži hry tělocvičné na volném vzduchu.

(Dokončení.)

Hry možno také považovati za průpravu tělocviku; děti připravují se tak způsobem nejjednodušším na vyučování tělocviku a rodičům, obzvláště rodičům, kteří až příliš jsou starostlivi o své něžné dítky, nezdá se přechod k tělocviku tak strašným. Jak často starostlivi otcové a matky žádají lékaře, aby pomohl osvoboditi jejich slabé dítky od tělocviku, poněvadž se jim zdá, že by jejich dítky — často mnoho rozmazlené — nesnesly námahy tělocviku. Zavedou-li se všeobecně hry tělocvičné, dojísta podobné věci vymizí; užří-li rodiče, že dítky jejich vrací se z her na těle osvěženy, veselé a bez obávaného nastuzení, nebudou nijak starostlivi, poněm-li dítky navštěvovati také tělocvik.

Pozorujme nyní fyziologické působení her mládeže na jednotlivé systémy těla a způsob jejich působení na zdraví všech organismů jednotlivě.

V ohledu tělesném získávají v první řadě svaly a klouby — tedy ústrojí pohybovací, pak ústrojí dýchací a oběh krve, v druhé řadě však také ústrojí zaživací. Činnost všech těchto částí v tak přímém je spojení, že poškození jedné přivodí úbytek činnosti druhé a konečně trpí ochablostí jednotlivých částí činnost celého organismu, jeho výživa, vzrůst, výkonnost, nemůže vzdorovati vnějším různým vlivům škodlivým. Pud činnosti, jenž jest ve svalstvu rostoucího organismu, neodolatelný pud k běhu, skákání, šplhání, zápolení a dovádění s druhy, odpovídá zákonu přírodnímu: živá činnost svalstva je hlavní podmínkou normálního oběhu krve, pravidelného vývinu plic a účelného splynutí fyziologických přeměn (postupů) v celek. Udržeti je v živé činnosti je tím nutnější, jedná-li se o postupný vývin orgánů, o celý vzrůst. Zrostlé (hotové) tělo může snáze snést menší jejich výkonnost nežli rostoucí, u něhož nejde pouze o krytí látek výživných denně spotřebovaných, nýbrž i vedle nahrazení denně spotřebovaných sil žádoucí je utvoření nových substancí tělesných.

Vynucený klid svalstva v hodinách vyučování a domácích úloh škodí nejen síle a výživě svalstva, jež jen tehdy mají zvýšený přítok krve, pracují-li, nýbrž škodí hlavně rozdělení krve v těle, napomáhaje tomu, aby vnitřní orgány byly krví přeplněny; škodí mocnějšímu rozvoji činnosti srdce, která jen tehdy se daří, jestli že občas tlak krve se stupňuje mocnou činností svalstva. Živý, plynutý oběh, jaký vyvolává jen čilá práce svalstva, jest hlavní podmínkou normálního vývinu srdce. Pro výkonnost jeho, jakož i všech ostatních orgánů, platí základní pravidlo, že zvětšuje se cvičením methodickým. Tento pravidelný postup — (zvětšování výkonnosti všech orgánů) — jenž dá se obzvláště dobře pozorovati na těle rostoucím, jest také hlavním pramenem vývoje činnosti duševní, jak může každý paedagog denně pozorovati na svých žácích. Nejsou to však jen intelektuelní schopnosti, jež se methodickým cvičením vyvíjejí a zdokonalují, věda lékařská poukazuje také, že orgány vegetativní, ovšem v míře menší, stupňují svoji výkonnost. Obzvláště důležitý je vliv cvičení, jak jsme pozorovali, na sílu srdce, na jehož neustálé činnosti závisí život lidský. Bez oddechu a odpočinku pracovati má srdce ve dne, v noci po mnohá léta lidského života. Tu přirozeně tážeme se, jak přivodíme dětskému srdci normální vývin, jak docílíme neporušenosti vaziv a jak rozmnožíme dětské síly. Hlavní podmínkou k dosažení tohoto účelu jest účelné vyživování těla a pravá míra pohybu a práce svalstva postupná (s požadavky vzrůstu těla). Srdce, jakož i ostatní orgány, má velikou zásobu síly, jež úplně stačí obyčejným potřebám života. Mimo to však může při neobyčejných požadavcích na kladených vyvinouti obzvláště živou sílu, jež činí svalstvo schopným veliké námahy, ku př. při stoupání do vrchu, při jízdě na velocipedu a t. d. A tuto zásobu zvláštní živé síly zvětšiti cvičením, jest naší úlohou.

Poněvadž cvičení srdce spočívá jen v tom, že mu dáváme stále větší a větší úlohy a poněvadž namáhavá činnost svalstva to jest, jež stupňuje tlak v srdci a tím srdce nutí k větší výkonnosti, vidíme z toho jasně, jakým způsobem budeme srdce siliti: živou činností svalstva a methodicky stupňovaným ztěžováním jeho úloh.

Nejjednodušší prostředky k tomu jsou běh a hry mládeže. Již jednoduchý běh jest výborným cvičením srdce. Chlapec, který

v běhu se necvičil, jenž následkem stálého dřepění ve světnici má srdce nevyvíčeno, nemůže pět minut běžeti, aniž by nedostal silného tlučení srdce, aniž by se neudýchal; naproti tomu však chlapec, jenž má srdce vyvíčeno, může vytrvale běžeti půl hodiny, aniž srdce své unaví a síly své vyčerpá. Toto sesílení srdce cvičením jest jen částečně stálé. Část živé síly se opět ztrácí, jestliže na delší dobu od cvičení ustaneme. Chlapec, který o prázdninách žil v horách a pilně chodil a stoupal, docílil značné sesílení výkonosti svého srdce, avšak za dobu zimního vyučování velikou část vydobyté síly srdce opět ztratil.

Právě tak má se to s dýchadly. Plíce cvičí se rychlým pohybem právě tak jako srdce. Rozšíření hrudníku a plíce silným běháním, skákáním a tělocvikem jest podivuhodno. (Měřiti se dá spirometrem, sílu svalů měříme dynamometrem).

Instinktivní pudy dětského organismu poučují nás ještě o dalším. Vidíme, že nedostatečný běh a skok pudu těla po čilém pohybu v době vzrůstu. Přibírá tedy samovolně větší namáhání; míníme hlasitý zpěv, křik, volání a haštěření. To jest nejlepší cvičení plíce a hrtanu, srdce a oběhu krve. Není tedy správné, napominají-li rodiče nebo vychovatelé dítky, aby při svých hrách tak hlasitě nekřičeli a tolik se nehaštěřili.

Jak vzrůstá chuť k jídlu a jak pevný je spánek po takových hrách, to ví každý laik; také to vidí každý, jak velice stoupá síla svalstva, jak přibývá hbitosti a ohebnosti údů, jak tváře se červenají a pohled stává se volnějším, svěžím.

To vše je na bilem; ale méně je známo nelékaři působení práce a pobytu na volném vzduchu v ohledu psychickém a intelektuelním. V kruzích vzdělaných ne zřídka najdeme jakousi předpojatost proti hrám na volném vzduchu a to nejen snad k vůli obávaným možnostem nachladiti se; mnozí myslí, že tím trpí pozorost ve škole a při domácích úlohách. Jsme však náhledu opáčeného. Roztržité a snivé povahy tak mnohých žáků a žaček, ospalá a mdlá těla, duševní a morální netečnost jsou pramenem starosti mnohých rodičův a učitelův. Spočívají ve skutečnosti jistě v porušení tělesného vývinu a vzrůstu. Na tyto nepravdivosti velmi úspěšný má účinek pravidelné cvičení na volném vzduchu. Ano, možno tvrditi, že obyčejná lenost mnohých žáků bývá odstraněna hybností her, zápasem o vítězství a pak snad uznává činnost také i v duševní práci býti prvním. My považujeme působení her na duši, na povznesení sebedůvěry a mužné myslí, možno-li tak říci, za nejdůležitější působnost her mládeže. Úzkostlivost a neschopnost slabých povah může se takovým způsobem nejlépe odstraniti.

Rodičové sami mají k tomu přispívati, mají nutiti dítky své, aby se her účastnily, aby se koupaly, aby bruslily. Rodičům jest hojně o to pečovati, jak by dítky čas osvěžení a odpočinku vyplnily, nemají toho trpěti, aby dítky, přišedše ze školy, ihned opět zasedly za pracovní stůl aneb se vrhly na četni. Každé volné hodiny mají dítky užití na volném vzduchu. Jest ovšem nutno, aby rodičové byli přesvědčeni o dalekosáhlém působení her mládeže na zdraví, aby oni, pokud na nich jest, pomohli dobrou věc podporovati, a tu jest věc lékařův, aby svým vlivem přesvědčovali rodiny o důležitosti a nutnosti her mládeže pro zdar dítek. Probudiv-li se smysl pro hry, budou-li získáni rodičové, pak usnadněno bude obcím a státu uvést v život všude novoty pro lidstvo ceny neobsažené. Pak budeme mít dorost, jenž na své síly bude spoléhati a nebude znáti bázně. Má se chlapec učiti již v nejtělejší mladi poznávati svoje síly a nelekati se žádného nebezpečnosti.

Dle zprávy v „Zeitschrift für Gesundheitspflege.“

Sokol Americký.

— Nedávno slavená památka velikého Čecha, Františka Palackého. Kolik z nás zná Palackého „Dějiny národa českého“, a kolik z nás má velké to dílo ve své knihovně. A zda jest dílo to v knihovně každého sokolského sboru?

— V Chicagu jest velmi pěkná tělocvična letní zřízena v Douglas Parku, však naši Sokolové velmi málo ji používají. Kdyby takhle žádné podobné tělocvičny v Chicagu nebylo, to by jistě říkali: „To by byla radost, zavěšiti si pod šírou oblohou na čerstvém vzduchu a nemuseti se dusiti v létě, při cvičení v místnosti uzavřené“. A my pravíme: „Byla by to radost z našich Sokolů, kdyby

tak v hojném počtu a často cvičili také v letní tělocvičně v Douglas Parku, ale takhle!“

— T. J. S. Vlast v Chicagu zvolila pro druhé půlletí následující úřadníky: starosta Jan Havel 2927 Princeton Ave., nám. Vojtěch Hanuš, tajemník M. Pešek, účetní Fr. Bicek 2913 Emerald Ave., pokladník Fr. Tlacháč, jednatel St. Jun 63 Alexander St., náčelník a cvičitel Fr. Sklenář.

— Leckde nařikají, že nemají letní tělocvičny, však tam kde ji mají, ji nepoužívají. Jsme samá a samá jen výmluva, abychom zakryli svoji netečnost a lenost. Pamatujeme dobře, jak u mnohých sborů toužili po vlastní tělocvičně, pak že budou pilně cvičiti a když se ji domohli, mají ji teď téměř prázdnou.

— Schůze přednáškové, sotva že jakž takž se ujaly u některých sborů, velmi záhy opět zanikly. Aspoň nedovídáme se, že by byly sbory pořádány. Zábavy taneční, výlety a podobné zábavy, při nichž se pije a tančí, kvetou stále mezi námi, i není pozorovati, že by jich ubývalo, třeba, že mnohdy peněžité jich výsledky jsou negativní. Z toho lze souditi, že účel sborů sokolských stále není námi náležitě pochopen. Jsou mnohé dny pro nás významné, jež měli bychom oslavovati — však na ty úplně již zapomináme. Máme v dobré paměti, jak býval T. J. Sokol každoročně pořádala 6. července slavnost Husovu a dne 8. listopadu tryznu Bělohorskou a to slavnostmi vždy důstojnými. Nyní neděje se v ohledu tom nikde ničeho, ať jest to povinností sborů sokolských, ducha národního probouzeti a tužiti. Domnívají se snad Sokolové, že jen pořádáním zábav tanečních úkolu svému za dost učiní? — Při nedávné oslavě Palackého nedaly o sobě sbory sokolské také slyšeti. Což jsou již všichni Češi američtí tak výtečnými vlastenci, že není třeba jich občas povzbuditi?

— V „Sokolu“ nařiká br. V. Kukaň: „Nejen cvičenceů úbytek pozorujeme, ale v posledních dvou letech klesá počet členstva vůbec. V Praze zjev tento zejména hrozně se ukazuje. Mnohé jednoty vykazují úbytek o 50—100 členů! V hlavním městě Království, ve větších městech vůbec, kde jest hojně inteligence, cvičenceů nejvíce ubývá! Někde při počtu dvou, tří set členů, vykazují statistika letošní sotva deset cvičenceů a z těch ještě většina necvičí. Zimničně sháníme peníze na stavbu tělocvičen, ne v ž d y n u t n ý c h , ubíráme půdy sbírkám na důležité podniky a úkoly národní, a když z lidu, v pravém slova smyslu vyždímáme pár tisíc, vystavíme nádhernou, přepychem opatřenou tělocvičnu s hostincem a tanečním sálem uvnitř. Pro koho? Vždyť jednota nemá cvičenceů! Nepořádá přednášek, nemá čítárny, nepanuje v ní družný život! — Na mnohých místech stavi se jen proto, aby jednota A nebo B mohla se pochlubiti, že jiné jednoty předhonila. Co počne potom s tělocvičnou, vědí boží. Snad se propůjčí důstojníkům k dýchánku, veteránům pro ples, snad — — — Ten hostinec uvnitř také mluví“. — Toť zrovna, jako by br. Kukaň psal o nás v Americe.

— Třeba si stále namlouváme, že co Sokolové, chceme se státi lepšími lidmi, jsme stále jenom lidmi obyčejnými. Aspoň si ve všem, co lidé praobyčejní počínáme. Obyčejní lidé často své nejbližší všelijak odbudou v mnohem, pokud jsou zdraví, když však onemocní, tu by jim snesli všeho. My pokud jsme byli zdraví a bylo v nás plno chuti a horlivosti do cvičení, musívali jsme často houževnatě zápasiti ve sboru o každý kousek nového nářadí, o každou žíněnku, o každou maličkost. Šetřilo se ve sborech, a členstvo cvičící nesmělo mnoho od pokladny sborové žádati, třeba bylo peněz na všelijaké parády a zbytečnosti. Nyní, kdy se v tělocviku ochablo, ať všude v tělocvičnách mají dostatečně dobrého nářadí a ať tělocvičny jsou lépe zařízeny, činí se leccos, aby cvičencei se do tělocvičen dostali, ale marně. Za jaký nedostatečný luxus byli by necvičící členové pokládali zřízení sprech neb koupeli pro členy cvičící před nějakou dobou. Dnes, kdy cvičících tolik ubylo, přišlo se jim vstříci leckde i s koupelami i se sprechami. Ale marně. Nejsou to již ti bývalí staří cvičencei, plní zdraví a chuti, jsou to většinou sokolští churavci, kteří nemají v sobě dost života a jarosti.

— Kdo ví, jak vysilujícími jsou vedra letní ve většině snad Spojených Států, snadno dovede si představit, co zakončeti jest našemu vojsku, jak na Kubě, tak na Phillipinech. Sokolové naši obyčejně ochabují ve cvičení, jakmile počne trochu letní vedro a i ti pilní často se vymlouvají, že v horkých měsících letních není

téměř možno cvičiti. Nepopíráme, že špatně se cvičí v letě těm, kteří do cvičení mnoho chuti nemají, však víme z vlastní zkušenosti, jak cvičení, ovšem přiměřené, blahodárně působí i za těch nejpříznivějších dnů letních. Cvičenec ovšem potí se přílišně, že sotva pot se sebe stíratí stačí, však po skončeném cvičení vrací se domů přece osvěžen, i snáší mnohem snáze účinky, jinak úmorného vedra. Najdete také cvičence, kteří libují si více cvičiti v letě, kdy hodně se potí, než v měsících zimních, kdy tělocvičny obyčejně nedostatečně jsou vytápěny. — Jsme přesvědčeni, že ti z našich pilných a vytrvalých hochů cvičících, kteří účastní se nynějšího "horkého" boje se Španěly, oddolají snáze zhoubnému vlivu tropického podnebí než ti, kteří bývali na cvičení v letě choulolistivi.

— Br. Al. Bohdanecký píše v dopisu svém z T. J. S. v New Yorku v t. č. "V. v. N. J. S. bude požádán o záslužné listy pro Sokoly Josefa Fišera a Josefa Kopeckého, který dli v Chicagu. Oba jsou 20 roků členy našeho sboru. V srpnu přibudou zase dva a sice Jan Finger a Eduard Ševčík, a tak poznamená budou záslužní členové přibývat a přispěvků k N. J. S. ubývat, až se to bude muset změnit. Jinak to bude citelný úbytek pro pokladnu v. v. povážíme-li že příštím rokem nám záslužných členů přibude aspoň 40, a teď už jich budeme mít 14, tu mám za to, že nyní již jest na čase, abychom vážně přemýšleli o opravách stanov, jak N. J. S., tak i stanov našich, neboť sjezd jest již za dveřmi a my bychom si měli o ledačems ve schůzích za tou příčinou svolaných porokovat." — Pojednali jsme již před několika měsíci o záležitosti záslužných členů, i poukázali jsme na nevýhodné o nich ustanovení, uvedše zároveň z jakého popudu ustanovení ono na sjezdu clevelandském bylo přijato. — Nyní číslicemi ukazuje se nám z T. J. S. v New Yorku, jak přibývají bude záslužných členů u starších sborů a jak tím bude přibývatí sborům těm členů, kteří všechna práva členská podrží, však nebudou mít ku sborům ani k N. J. S. právních povinností. Již dříve dostatečně jsme o věci té psali i doufáme, že ji ve sborech náležitě uvážili, třeba by nebylo nás o tom došlo zpráv.

Ze župy Východní.

Protokol ze schůze ústředního výboru, ze dne 25. června 1898.

Schůzi zahájil náměstek, Sokol Aug. Tesař. Nepřítomní zástupci byli tito: Beníšek Jan, Vančura Fr., Řehoř Karel a Krížek Václav.

Protokol z minulé schůze čten a přijat. Vedena stížnost, že zástupci některých jednot nechodí do schůzi, a proto má jednatel upomenout Jednotu Fugner, by jejich zástupce Vančura F. schůze lépe navštěvoval.

Jednota Blesk v Baltimore zaslala dopis, v kterém žádá, by příští závody byly odbývány v Baltimore: Na dopis ten má se odpovědět, a věc tu řádně jim vysvětliti.

Dále ujednáno, by se veškeré jednoty obeslaly, by svůj úsudek proti protestu od Jed. Svornost, Morrisania, co nejdříve zaslali, neb bude výbor župní jednati dle svého uznání.

Sokol Martyny dal návrh, by se zaslal cvičitel k jednotě do Bohemia, L. I. Návrh přijat a Sokol Martyny sám zvolen.

Sokol Knedlhans vzdává se úřadu svého, za příčinou odcetování, a na jeho místo byl zvolen za jednatele Švarc Ant. Těž podává účet na \$1.60, co platné za dva měsíce.

Jednatel má upomenouti následující jednoty za příčinou neplacení příspěvků k ústřednímu výboru.

Dluhuji.

T. J. S. Svornost, Morrisania, za rok 1897, 1898.

T. J. Sokol, Newark, 1896, 1897, 1898.

T. J. Sokol, Brooklyn, 1897, 1898.

T. J. Sokol, Bohemia posud ničeho neplatila.

T. J. Sokol, East Islip posud ničeho neplatila.

Ano jiného nepředléhalo, schůze ukončena náměstkem Aug. Tesařem.

Ant. W. Švarc, jed.

Ze župy Západní.

Všem Sokolům, kteří se táží, kdo ustanovil prostná cvičení ku příštím závodům župy, podávám toto, by se předešlo nedorozumění, že snad výbor ústřední sám tak ustanovil. Návrhů na prostná cvičení došlo 7. Když doba určená dávno minula a nebylo možno více návrhů získat, tážal se župní výbor, jak daleko se to má se cvičením prostným. Podal jsem zprávu a zaslal došlé návrhy k rukou jed. Sok. V. J. Šebka. Ten mě zaslal návrhy zpět a sdělil mi, že výbor ústřední nemá práva v záležitosti té rozhodovat. Já návrhy zaslal podnáčelníkům župy Západní. První, který podal zprávu Sok. Ninger, doporučuje návrh Sok. Moravce od Těl. Jed. Sokol Omaha. Čekaje více jak týden, sdělil jsem výboru, že nemůžeme dočkat se dalších doporučení, by sám je ustanovil. V témž čase ale došlo další doporučení od Sok. Fr. Engelthalera, který též doporučuje návrh Sok. Moravce, tudíž bez dalšího otálení návrh přijat a zaslán všem jednotám v Záp. župě ku cvičení pro příští závody.

Tímto se vysvětluje vše, by mnozí ze Sokolů se nedomnívali, že výb. ústřední sam o návrzích rozhodoval, což povinností je cvičitelského sboru, který též ty samé určil a jednatel župy Sok. Šebek je sám rozeslal.

Žádám opět br. náčelníky, by zasílali své zprávy v čas; jsou některé jednoty, že po celý rok nezasílaly zprávy, aniž by se vědělo, zdali cvičí. Kde vězí vina? Snad ve sborech samých aneb jest to liknavost náčelníků samých? Na zdar!

Václ. K. Triska,
náčelník Záp. župy.

Cvičení prostná k závodům župy Západní v Omaze.

Sestavil Sok. J. Moravec, náč. Těl. Jed. Sokol v Omaze.

Osnova cvičební.

Stejnوترanné pohyby paží napjatých a skrčených; postoje nožně kročné, sehnuté a úpolnícké; pohyby trupu. (Různosti: Podp. ležmo.)

Základní post.: Stoj spatný, připažit ruce v pěst sevřené. Ruch mírný. Časomíra 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Každý oddíl 4krát.

I. Oddíl.

1. Zapažit v pol. pal.
půl obrát v l. stoj zakročný v pr.
2. Vzpažit zevnitř v pol. mal.
stoj předkročný v pravo.
3. Čelnými obl. dovnitř rozpažit v pol. hřbetní,
stoj úkročný v pr.
4. Zákl. post. půl obr. v pr. přisun. v pr.
5, 6, 7, 8, totéž opáčně.

II. Oddíl.

1. Skrčit zapažmo v pol. pal.
stoj přednožmo v pr.
2. Trčit vzhůru v pol. mal.
stoj zakročný v pr.
3. Rozpažit v pol. dlanní,
poklek v pravo.
4. Zákl. post., vztyk přisunem v pr.
5, 6, 7, 8, totéž opáčně.

III. Oddíl.

1. Předpažit v pol. hřbetní,
stoj úkročný v pr.
2. Předklon.
3. Předpažit vzhůru zevnitř v pol. pal.
vzpřim. půlobrat v l. do výpadu v l. v před. (předhyb).
4. Základní post. přisun. v pr.
5, 6, 7, 8, totéž v l. kolem.

IV. Oddíl.

1. Předpažit v pol. pal.
Dřep.
2. Podpor ležmo v předu (za rukama).

3. Skrčit rozpažmo v pol. hřbetní,
Vztyk, výpad v pr. stranou.
4. Základní post. mřítit stranou, přísun. v pr.,
5, 6, 7, 8, totéž opáčeně.

Odporníci cvičitelským sborem Záp. župy.

Vác. K. Třiska, náč. Záp. župy.

V Omaze, Neb., 5. července 1898. — Zápisky schůze župního výboru ze dne 18. května. Schůzi zahájil a vedl star. br. Kment. Nepřítomen br. V. Raba. Zápis schůze minulé přijat jak čten. Čten a přijat dopis V. K. Třisky. Návrh dán a přijat, by o dopisu bylo pojednáno. Návrh dán a přijat, by veškeré sbory, které nekonají svoje povinnosti, byly upomenuty ku řádnému konání jich. Dopisy br. Ningra a Filipa čteny a přijaty; obsah obou vzat k vědomosti. Dopis jed. v Abie čten a přijat. Tato zároveň zve ústřední výbor ku oslavě připojení k N. J. S. Zároveň žádá jednota jmenovaná o vyslání některého bratra ku provedení uvedení Jednoty. Zvolen a vyslán br. A. Kment. Návrh dán a přijat, by zapisovatel obstaral 3 opisy z každého návrhu prostných cvičení k příštím župním závodům a zaslal k odhlasování sboru cvičitelskému. Uloženo br. zapisovateli oznámiti některým bratrům v župě Záp., zdali by nepřijali cvičitelsví župy Západní.

Župní poplatek zaslaly jednoty:

Těl. Jed. Omaha \$6.60.

Těl. Jed. Clarkson \$3.00.

Tím skončeno.

V. J. Šebek, jed.

DO P I S Y .

St. Louis, Mo., 5. června 1898. — Přetřásáním náboženské otázky v zábavní schůzi sboru nedocílilo mnoho. Ti, kdož ditky do kostela posílali, dělají tak dále a sbor tím ztratil dobrého dopisovatele do Sok. Am. Na jeho místo jsem zvolen do konce tohoto roku. Pořádáme přednášky, zábavní schůze a máme zlatou skutečnost před sebou, jež nás učí, že cvičením možno nabýti síly a zdraví, tu však potkáváme se se Sokoly, již ditky posílají do kostela, kde se učí, že modlením zdraví nabudou.

Sokolským sborům se nedostává onoho veřejného vlivu, v němž si společnost lidská dnes hovi, by mohly chránit svoje členy v pádu jakéhokoli postavení, neboť v politice jméno naše jest neznámo, kapitalisté ve svém středu nemáme a tak se stává, že člen v neštěstí postavený aneb obchodník hledá kde jest větší pomoc a tu obyčejně nalezne v řadách sekt, jež jsou ne pouze pomocí ochotny, avšak ony ještě pomoc nabízejí. Jejich jednatele neřídí vás, byste kostel navštěvoval, to to, pouze náhradou za jeho pomoc má svobodář obětovat svoje dítě. Neb oni jsou si vědomi, že zrno jimí zaseté nemůže naléztí lepší půdu, jako jest srdéčko malého dítěka a poněvadž ditky vaše jsou aspoň trochu kostelu odloučeny — obrázky a dárky pak stávají se zarytými sektáři.

Dle dopisů a i mého vlastního přesvědčení i v jiných městech Sokolové se ohýbají před reverendy. Člen zásad sokolských dbalý a s nimi seznámený jest povznešen nad stupeň nevědomosti a jest hanbou, pakli se sám svévolně do jejího lůna vrací.

Jest sice pravdou, že stanovy nám nepraví, jakého náboženství má Sokol být, avšak jen dosti málo uvědomění a pak sama příroda ty stanovy utvoří.

Dále sbory měly by veškerou péči věnovat zařízení denních cvičebních škol, dále nedělních škol, kde by se dětkám přednášelo o dějepisu a hlavně přírodopisu a podat jim přírodu v pravém světle a toto zajistě by nevyžadovalo mnohem větší vydání, jak nějaké "vyšlápnutí" a vyšňořené blatošlapání, jež jest krásné v přítomnosti avšak v budoucnosti z něho těžší kapsa cizí. Dbejme prospěchu, jež nás vede k cíli a ať i jednotlivé vystupování naše i našich potomků jest ku cti národa.

Díky našim závodníkům do Omahy, již se uvolili hradit ztrátu času, by sbor mohl vyslat celou četnu. Sbor hradit bude pouze cestovní výlohy, nebo při dnešním dosti velkém sborovém vydání těžko by jsme \$100 hradili, ano běžné vydání jest 67 dolarů každý měsíc. Sbor náš se usnesl vyslati na závody pouze ty, již celý rok navštěvují cvičení a ne dají přednost těm, kteří cvičení navštěvují jen k vůli závodům a pak dost. Tady není divu, že ze závodů ne-

plyne žádný požitek, neb k vůli diplomu a slávě zapomínáme na ty, již si závody navštíviti zaslouží a oni pak, zrazení nevděkem, zůstanou po závodech doma. Ti pak, již cenu přinesli, domnívají se, že učinili již dost a zůstanou doma také. Takto předejdeme onomu nářku, když říditi se budeme heslem "Ni zisk, ni sláva".

Družstvo naše účastní se cvičení v nižším oddělení, čímž není řečeno, že vyšším slabé závodníky, naopak výtečné, neboť v naší jednotě jest zavedeno systematické cvičení a tu si zajistě nevyhovíme akrobaty, ale zdravé muže. Dále všichni naši členové jsou proti podpoře, aby zavedena byla v N. J. S., poněvadž nebyla sboru našemu v minulosti prospěšná. Jsou-li však sbory, jež vidí svoji spásu v podpoře, přesvědčí se, pakli si ji zavedou pro sebe.

Co se týče získání členů podobným způsobem, s tím nesouhlasíme. Takoví členové jsou proti veškerému vydání na tělocvik. Jen když jest pokladna v dobrém stavu, na tom jim záleží. My získáme členy pravým sokolským vystupováním a výchovným mládeže. Pakli otec skutečně uznává, že dítě tělocvik prospívá a vidí muže cizí v jeho prospěch pracující a máje platit 10 ctů. za měsíc z jednoho dítěte bez jiných výhod, jichž dobře řízený sbor poskytuje hojnost, pak otec zajistě uzná prospěch věci sokolské a stane se členem. Avšak mnohé sbory nesou vinu samy, neb mimo měsíční schůze nic jiného nepořádají.

Nevím, bude-li dbáno mých řádků zástupci na sjezdu N. J. S. Tlumočím přání naší Jednoty, by co nám cyklon pokazil, důvěra zástupců v naši Jednotu vynahradila a nám závody N. J. S. odhlasovala. Ať pohlédnou na ohromné oběť, jež naše jednota ve prospěch zásad sokolských koná, pak na pokrok sboru, jež ve středu svém chová muže práce schopné. Zdali pak za 35 roků dočkáme se jednou onoho okamžiku, kdy budeme vítat statné Sokolstvo americké v jeho kolébece, v nejstarší české osadě, abychom mohli zvolat k našim přátelům: "Odměnou za naši práci jest shledání se se sbratřeny Sokoliky!"

V poslední schůzi výboru pro Českou svob. školu bylo usneseno, by dosavadní denní škola sobotní byla zrušena a zavedena škola večerní. Jaké pohnutky vedly výbor ku kroku tomu, oznámím v příštím čísle, pakli ten, jež napřed pro návrh agitoval, se za učitele přiblíží, pak jemu zajistě nezáleželo na škole a její prospěchu jako na platu, jež úřad onen nese, neb sobotní škola jest opět pohřbena — zdali ne na vždy?

Učiněn pokus také pohřbiti nedělní odpolední školu, avšak díky zástupcům, že tomu nedovolili. Založení i vyučování řídí Sokolové v Nár. síni. Jsem zvolen náhradníkem učitele nedělní školy, jež plat bral, avšak neučil. Žádám vás bratři, byste ditky více do školy posílali a mně v dosti obtížné práci nápomocni byli.

Dvanáctý červen byl v St. Louis dnem sokolským. Tak jako letos, již dávno nevystoupila naše jednota na veřejnost. Pořádán byl výlet do Concorde parku, jež vzdor ošklivému počasí se dosti dobře vydařil. Čistý výtěžek je asi 60 dol. Za zvuků hudby sestaven průvod v 1 hodinu v místnosti spolkové, jež krásně ozdobena americkými, slovanskými a českými prapory, činila dojem sváteční. Průvod sestaven následovně: Napřed tři ze starších Sokolů tvořili čestnou stráž, za nimi hudba o 12 mužích, vedena Sokolem Bergmanem, dále dívky z večerní školy a Sokolky v stejnošatě, za nimi dívky denní školy úhrnným počtem asi 100 také v stejnošatě, pak následovali žáci denní školy, čekanci a žáci večerní školy ve stejnošatě, skládajícího se ze šedých spodků, červeného pásu a bílé vlněné košile, za nimi následovali tři trubáci, pak cvičící členové a Sokolové ve stejnošatě i bez něho. Všady, kde se průvod ubíral, byly ulice krásně ozdobeny prapory a sokolskými hesly. Díky bratrům a přátelům sboru našeho. Když průvod došel na 12. ulici, která téměř tonula v moři praporů, z místnosti Sok. Káhlala vlála přes ulici natažená vlajka se sokolským "Na zdar!"

Když naše omladina přiblížila se ku oně vlajce, zahrmělo hromové "hurá" a "Na zdar", jako dik jejímu dárci. Průvod pak ubíral se do parku, kam kolem druhé hodiny dorazil a kde každý hleděl se zotavit po cestě. Ku čtvrté hodině určeno cvičení. Avšak sotva dán povel do řady, již nebesa se nad tou bezbožností rozplakala v takové síle, že cvičení odbyti se muselo v místnosti určené pro tanečníky. Bylo smutné podívání, jak žáci a žáčky, tak i členstvo v divém trysku museli utíkat z oblekárny do taneční místnosti, čímž hlavně pokažen byl soulad cvičení. Až na ono sklamání dítek,

dopadlo cvičení dobře. Cvičení sestaveno následovně: Oddíl I.: Denní škola žáků a žákyně společně. První četa žáků činky, druhá četa žáků kužely, první četa dívek americké prapory a druhá četa české a slovanské prapory. Cvičení s praporečky bylo nám opět něco nového. Výprava to Sok. T. Ulricha. Odd. II. Sokolky a žákyně večerní školy, počtem asi 25, provedly krásně navštívené cvičení s oblonky. Odd. III. Pak čekanci a členové společně; členové s tyčemi a čekanci s činkami. Že tleskání a podobného bylo do syta, může si každý pomyslet, ba spatřil jsem mnohé zarosené oko radostí, když odcházel naše drobotina, neboť si vedla statečně.

V měsíci srpnu odbýváme druhý výlet do Edwardsville, Ill. Pěšáci měli letos dva výlety, jež se znamenitě vydařily. První čítal 45 účastníků a druhý 34 a nějaké dámy. Tak se mně líbíte, dělte se o zábavu s těmi, s nimiž se dělíte o práci. Avšak neopomenejte užiti jména "Sokol" na příště, až si vyjdete.

Na zdar!

J. Dvořák, dop.

Ve Philadelphii, 27. června 1898. — Sokolstvo do kostela nejde, (vlastně míním, že nemá jít), poněvadž sestává hlavně z mužů svobodomyšlných. Vzdor tomu jest však možné, že většina své modlitby přec alespoň dvakrát denně odříká. Přejme jim to. Těm, kteří tak činí i těm, kteří se vůbec nemodlí, doporučuji odříkat každý den, aneb alespoň dvakrát týdně článek "Zvykejme pravdě", v předešlém čísle tohoto listu podaný. Ta změna modlitby škodit nebude. A bude-li každý Sokol, dokud to horké počasí nepřestane, modlitbu tu odříkávat s čistým srdcem a pozdviženou myslí k duchu modlitby samé, tak jako se má odříkávat "Otče náš" s myšlenkou k němu, vymodlíme si, že poznáme "naše viny" a odpustíme těm "naším vinníkům," kteří nás na chyby naše upozornili a obvinili. Nebylo by to potom jako svaté "požehnání" pro naše sbory? Amen.

Ve schůzi červnové podal výbor pro spojení se sborem Mošna zprávu, že sbor Mošna míní se spojit bez jakýchkoliv podmínek a na základě stanov našich a N. J. S. Bylo nařizováno výboru, by odepsal, že svolujem a žádáme seznam členů jejich. Dozvěděl jsem se, že sbor Mošna podmínky, o kterých jsem předešle psal, nepodal, že tak učinil výbor jejich se souhlasem výboru našeho, že se totiž sami na tom usnesli bez jakékoli vědomosti obou sborů. Proč tehdy náš výbor nám podmínky podal jako zasláné od sboru Mošna? Proč nás nechal hádat se ve schůzi ohledně jich dvě hodiny skorem, když si je sami sepsali? Proč se nevyjádřili, kde podmínky vzali alespoň tehdy, když viděli, jaké prudké debaty podmínky jich způsobily? Nevím jak mohl výbor náš, byv vyslán, by jednal na základě našich stanov a N. J. S. spisovat aneb pomáhat k sepsání podmínek stanovám obou se příčících a pak nám tyže předložit co zasláné od sboru Mošna. Jednání takové zajisté zaslouhuje důtky.

Kdo se bude tentokrát na mne zlobit?

Pro úřad náčelníka zvolen Vlach Karel podruhé, jelikož však resignace jeho předlehla, požádán dřívější náš náčelník Sedlů Vincenc, který též žádosti vyhověl.

Podivno zajisté, že bratr Vlach ani cvičení nenavštěvuje. Co v tom vězí zase? Škoda každé síly, kterou ztrácíme.

Dramatický odbor byl suspendován, totiž rozpuštěn, a br. Huďček Josef, starý dramatik, jmenován říditelem a požádán, by nový dramatický odbor zorganizoval. Jak tomu mám rozumět? Proč musel býti dramatický odbor (prý) pro neschopnost rozpuštěn, když nový říditel hledí sestaviti nový odbor ze samých členů dřívějšího odboru, vyjma snad jednoho? Jestli v odboru překážel jeden neb dva, což nemohli se vyloučit a ušetřit ostatním, za jich namáhavou a bezplatnou práci to ponižení, býti rozpuštěn pro neschopnost? V tom nevidím žádné bratrské jednání, spíše zákeřnické, (není-li to slovo trochu ostře).

Proč o tom píší? Protože jsem sbor ve schůzi upozornil a činím tak podruhé pro pád příští, v té neb jiné záležitosti.

Žádný není nenahraditelným a proto se nestrachují, že by říditel nebyl s to sehnat novou sílu, kdyby stará, pro úřadu učiněnou odmítla. Což kdyby se takové jednání stále opakovalo, kam dospějeme? Vzbudíme tím osobní nenávist a ztrácíme dobrou sílu, vzdor tomu, že to úmysl náš nebyl. Proč tedy nejednat otevřeně, bratrsky?

Ve sjezdu náš sbor asi zastoupen nebude, jsme ještě mladý sbor a protož doufám, že nám bude odpuštěno.

Zasedací výbor byl požádán stanovy N. J. S. přehlédnout a když by našli články, které by dle jich náhledu opravy potřebovaly, ty samé v. v. N. J. S. ohlásiti.

Na 4. července máme výlet na farmu a veřejné cvičení na veskeré náčíní.

Dne 19. měli jsme v Sokolovně slavnost uzavření školy a zkoušku. Zase jsme se jednou přesvědčili, co je možno školou docílit.

Na zdar!

Fischel.

V New Yorku, 30. června '98. — Dnes právě opouští nás snad na vždy jeden z nejlepších našich cvičenců a i v jiných odborech velice činný Sokol Josef A. Knedlhanz, ubíraje se do staré vlasti. Zajisté neradi loučíme se se Sokoly takovými jako jest br. Knedlhanz, však on pro vše sokolskou ztracen není a jsa upřímným a uvědomělým Čechem, zůstane dobrým Sokolem i ve vlasti staré, pakli se totiž nenavráti.

Výlet Jednotou pořádaný 29. května se nevydařil tak jako jiná léta, neboť počasí tu nedělo bylo pramizerné, 60 dolarů však přece výbor Jednotě odvedl. Výlet Pěv. odboru dne 26. června se vydařil znamenitě, zpěváci naši si z výtěžku zaplatili dluh \$75 Jednotě, které na poslední opěře prodělali a ještě prý jim něco zůstane. — Pohoda ten den byla krásná a náčelník svolal všechny 4 sbory, že prý půjdeme sborově, každý sbor zvlášť, a který sbor bude nejdříve u cíle, že dostane cenu. Přišlo nás ze všech 4 sborů asi 30; snad se Sokolové báli té cesty, neboť se šlo pěšky. Nevím, ale zdá se mi, že jsme teď ve všem tak liknavi, že všemu jevíme takovou lhostejnost, že jest to až ku podivu, na jiné zábavy Sokolové jdou, ale na své, toto — a zvlášť máme-li jít v kroji, jako jsme šli Sokolkám a příznivkyním, že to bylo až hanba a raději jsme šli do jedné zábavy po různu a do druhé jsme sebrali i výbor, aby nás bylo více. Proto si dovolím bratry upozornit, že by mohli svoji netečnost napravit a účastnit se v slušném počtu výletu našich sester Sokolek dne 17. července. Sejdeme se v Sokolovně v 1 hod. odpoledne, je to v neděli.

Výk. výbor N. J. S. bude požádán o záslužné listy pro Sokoly Josefa Fišera a Josefa Kopeckého, který dli v Chicagu. Oba jsou 20 roků členy našeho sboru. V srpnu přibudou zase dva a sice Jan Finger a Eduard Ševčík a tak poznenáhlu budou záslužní členové přibývat a příspěvky k Nár. J. S. ubývat, až se to bude muset změnit, jinak to bude citelný úbytek pro pokladnu výk. výb. Považme-li, že příštím rokem nám záslužných členů přibude aspoň 40 a teď už jich budeme mít 14, tu mám za to, že nyní již jest na čase abychom vážně přemýšleli o opravách stanov jak N. Jed. Sokolské tak i stanov našich, neboť sjezd jest již za dveřmi a my bychom si měli o ledačems ve schůzích, za tou příčinou svolaných, porokovat.

Ve schůzi konané dne 27. června byl za říditele dramatického sboru zvolen br. Kafka a za režisery bratři Hrbek a Veselý.

Příště o tom více. Na zdar!

Al. Bohdanecký.

V Long Island City, N. Y., dne 1. července '98. (Z Těl. Jed. Sokol Fugner v L. I. City, N. Y.) Čekal jsem s dopisem do Sok. Am., abych mohl něco potěšitelného, něco nového psati, ale marně. Br. náčelník Fr. Vančura opět vyzval starší členy, aby aspoň jednou týdně cvičení navštěvovali. Přihlásili se 2 neb 3. Pak vyzvání několikrát opakováno a přece nevedlo k lepšímu výsledku. O návštěvě cvičení mladších členů se nemohu ani zmíniti, neboť v té nečinnosti jsme prvními ze všech Jednot k N. J. S. patříčích.

O návštěvě cvičení žáků mohu podati dobrou zprávu. Žáků od 14 let navštěvuje cvičení 9; žáků do 14 let navštěvuje cvičení koncem června 45. Českou Svob. školu vydržovanou jednotou naší navštěvuje 85 žáků. Vynětování se odbývá jednou týdně, v sobotu, ve dvou odděleních; učitelem je p. Pulec.

Dne 30. května na den věnění hrobů pořádala jednota naše na ukončení školního roku májovou zábavu s právem školních dítek do parku Sok. Jos. Břizy, kdež pro jejich ohveslení byly připraveny rozličné hry a pro občerstvení rozličné zákusky. Cvičení s tyčemi a hra s kužely provedená žáky líbila se obecně, což povzbudí větší činnost žactva. Čistý výtěžek jest \$26.11.

Divadelní představení "Debora", sebrané dne 20. břez. dram. odborem jednoty naší potkalo se se zdarem. Na Velikonoční pondělí 11. dubna t. r. pořádala jednota naše pouť v místnostech Sok. Al. Vokála; návštěva byla slabá, tak že zisk byl malý.

Sokolky též nyní cvičení slabě navštěvují. Nevím, co toho jest příčinou. Snad se řídí podle nás, však to nedělejte sestry a navštěvujte cvičení tak jak jste je navštěvovaly na začátek tohoto roku a vytrvejte! Když naši mladší členové budou o vás slyšet, jak se tužíte, snad se opět k činnosti vzhopí. Začek navštěvuje cvičení větší počet než dříve.

Dne 3. července pořádá Těl. Sbor Dívek a Paní výlet do parku Sok. Josefa Břízy. Myslím, že se každý bratr bude hledět dostavit a v kruhu sokolském se pobavit. Přejeme vám hojného zdaru, milé sestry!

Dne 12. června pořádala jednota naše pic-nic do Tvrdíkova Ravenswood parku. Den byl překrásný a teplý, ale návštěva byla slabá. Jaký výteček je, nevím, ale tak špatné to snad přece nebude. — Sbor pístečů a bubeníků se tuží znamenitě. Cvičení odbyvají jednou týdně, ve středu; cvičitelem je p. Hošek.

Nuže bratři, v zábavách pozadu nejsme, ale ve cvičení ano. Pročež vás vyzývám, abyste cvičení více navštěvovali a na ně nezapomínali. Myslím, abychom to u nás zkusili a pořádali za rok dvě veřejná cvičení, zdali by to pomohlo. Nemusely by se cvičit žádné krkolomé výkony, ale prostná, s tyčemi a kuželi, aby též starší členové dostali chuť paže svoje napnout. Na zdar!

Václav Vančura, dop.

V Abie, Neb., 1. července 1898. — Jest mou povinností, bych opět podal nějakou zprávu z našeho sboru. Předně se musím zmínit, že zde trval návštěvou dne 9. června br. starosta Západní župy, Anton Kment. Na den ten bylo tak nepříznivé počasí, že nemohli býti ani bratři našeho sboru přítomni. Očekávali jsme návštěvu všech okolních sborů, ale počasí nedovolovalo žádnému, by se mohl vydat na cestu. Proto ale naši bratři ve velké většině se dostavili. Br. starosta Západní župy trval zde za tím účelem, by uvedl náš sbor k Národní Jed. Sok. Měl stružnou řeč, v které pojednával hlavně o zásadách Sokola. Dále poučoval sbor náš, jak prospěšným a nutným jest cvičení. Pak se obrátil s několika vybranými slovy k obecenstvu, ač toto bylo též v malém počtu zastoupeno a tklivě podal vysvětlení, na jakých zásadách a v jaký prospěch jest Sokol založen, čímž rozžehl v mnohém z rodáků jiskru, která byla již dávno uhasla a nyní opět vzplanula a povzbudila v mnohém upomínku a lásku k národnosti české, za kterou se mnoho a mnoho rodáků stydí aneb docela zde v Americe za zbytečnou pokládají. Takový rodák jest ovšem politování hoden, který zapírá svou matku a svůj národ, na který má být každý Čech hrdý. Jest zde v našem okolí mnoho rodáků, kteří hanobí a pomlouvají Sokola, ale vše bez výsledku. Naopak, takový pomluvač zašlapne sám svou čest, kterou nemá a nikdy neměl a jeho pomluva a utrhačnost podobá se psu, který štěká na měsíc.

Skorem jsem se pustil moc daleko do věcí, o kterých se Sokol mnoho nezajímá. Tedy to ponechám osudu, který jest vždy podporovatelem pravdy. Naši cvičící bratři jsou v plném proudu, pilně cvičí a připravují se na závody; myslím, že budou chtít obdržet první pochvalu. Jenom že jest náš cvičící oddíl velmi v malém čísle zastoupen. Někteří jsou v takovém postavení, že jim nelze u místního sboru cvičení navštěvovati, jiní opět nedbají a mnohý považuje cvičení docela za zbytečné. Takový bratr ovšem nemá v sobě ani kapku sokolské krve. Jen vytrvalost mít! Náš sbor jest ještě čítán mezi nováčky a myslím až dospěje do starších let a delšího trvání, tak se do toho vloží lví silou a bude nepřemožitelným ve všem, čemu jest povinen. Na zdar!

Jos. Hasík, dopis.

Newark, N. J. (Z Těl. Jed. Sokol.) — Jelikož mě bylo svě-
řeno před dvěma měsíci do orgánu tohoto dopisovati, chápu se tedy péra, bych pokrok našeho sboru na světlo uvedl. Předem se musím zmínit o začátku cvičení našich žáků a žáků. Mám byl bych nad tím hrdým, že mohu něco tak krásného uveřejnit, jak sbor náš zakládá cvičební kořeny a hledí krásné budoucnosti vstříci. Cvičení dětí je každou neděli odpoledne od dvou hodin do pěti. Jest to trochu málo odbyvat cvičení s dětmi jen jednou týdně, ale

nám není jiné pomoci, neb žádný z nás nemůže k tomu obětovat denního času, a večer nemůžeme ditky do cvičení volat, neb jsou všechny vesměs ještě malé a jsou vzdáleny tělocvičny. My přec máme naději, že bude po čase lépe, pro začátek to přec dostačí a na dále musíme doufat. Úhrnem zde cvičí 51 dítek, 29 děvčat a 22 chlapců. Jest s nimi trochu obtížné cvičení pro začátek, ale ono to pomalu přec půjde, neb jsou k tomu zvoleni vesměs rozumní cvičitelové. Cvičí s nimi br. V. Ptáčník, náčelník, jemuž budiž velký dík za jeho obětavost, kterou věnuje pro dobro našeho sboru, i velký dík všem bratrům, co jsou mu při tom nápomocni.

Také zde bylo pořádáno v sobotu dne 7. máje divadelní představení s dětmi od svob. školy, pod názvem "Otcovy narozeniny". Divadlo ono bylo pro začátek dosti vzorně provedeno, neb obecnost se s onou novinkou mnoho pobavilo. Dítka připravoval na ono představení br. V. Rycheký. Mnoho zdaru jemu za tak těžkou, namahavou práci. Pardon! — zde samá chvála a žádná bana. Byl bych pro samou chválu zapomněl bratřím našeho sboru připomenout na pořadová cvičení. Bratři, jest to smutné, že již více jak půl roku nebyla u nás pořadová cvičení. Co jest toho příčinou, že se žádný mimo cvičících bratrů do pořadového nedostavíte? — Nechci vám bratři vytýkat, že ten neb onen pinagla hraje a do pořadového cvičení nejde. Ale doufám, že ještě tento měsíc všichni se do pořadového cvičení dostavíte. Pořadové cvičení se odbyvá každou poslední neděli v měsíci.

Znamenám se se sokolským "Na zdar!"

J. P., dopisovatel.

Chicago, dne 4. července 1898. — (Ze Sokola Slov. Lípy). — Konečně dostalo se mi času, bych mohl Sokolstvu o nás nějakou zprávu podati. Bylo mi již vícekrát vytýkáno od našich Sokolů, že svoji povinnost zanedbávám, jelikož delší čas žádný dopis v Sok. Am. se neobjevil a proto prý neví, jak si "věci stojí". Nemohu si vysvětlit, proč právě jsou odkázáni pouze na mé dopisy. Vždyť odbyvají jsou každý týden schůze a jejich povinností jest, by tyto navštěvovali a brali trochu zájmu na jednání a zjistě, že by pak věděli, jak si "věci stojí". Podobnými výčitkami dávají jen sobě políčky za lhostejnost, kterouž pro sokolskou věc mají. Zatím co jedni neúnavně pracují, druzí jen v nečinnosti na ně hledí. Však bylo by zbytečno o tom se rozepisovat a povím raději "novinky", které se za poslední čas udály.

Nedávno četl jsem v "Duchu Času", že dopisy v Sokole Am. oplývají chválou sokolských výletů, dýchánek, koncertů a divadelních představení, — a že — byly doby, kdy se v sokolských sborech také pěstoval tělocvik. — Jelikož jest to holá pravda, připomínám i já, že kdyby těchto nebylo, byl by dopis v časopisu tomto událostí velmi vzácnou. Jest to pro každého dopisovatele dosti mrzuté, když musí sloupce tyto zaměňovati v referáty různých zábav, kdežto to, co má býti naším heslem, zůstává daleko za skutkem, totiž tělocvik. Cvičení veřejných jest málo pořádáno, cvičírny jsou prázdné, zábav je ale nepočítaně, a proto nelze se diviti, že dopisy dle toho také tak vypadají. U nás je tomu také tak a mně nelze se vyhnout, bych nečinil jako jiní a proto se musím přispěsbit a mám tu "smůlu", že musím právě začít zábavou.

Pěvecký odbor pořádal po dvakrát operu "Orfeus v podsvětí", pod řízením Sok. Karla Otradovce. Provedena byla nad očekávání dobře. Návštěva při obou představeních byla dosti slušná, avšak ohromné výdaje převyšovaly příjem, a tak se stalo, že sbor musel dopláct přes \$100. Účinkující drželi se znamenitě, obzvlášť pí. Hynková a pí. Muellerová a pp. Vaněk, Keclík, Farský a J. Vaska. Opera bude provozována ještě na zimu v "Plzni." Dne 12. června odbyvali jsme výlet do Cary, Ill. Ráno snesl se nad Chicagem silný déšť, avšak po půl hodině ustal. To však nás neodstrašilo a po osmé hodině pochodovali jsme ze síně k nádraží. Průvodu účastnil se velký počet dítek navštěvujících tělocvičnou školu, které kráčely v předu a nesly malé americké a kubánské praporečky, což malebně se vyjímalo. Za nimi pak hudba Sok. Fr. Veselého a konečně pak asi 10 Sokolů v stejnozměsí. Z nádraží se vyjelo po 9té hodině a k polednímu byli jsme na místě výletním. O třetí hodině odpolední bylo cvičení dítek, kteréž řídil cvičitel Flor. Holec. Provedeny pěkné reje, skoky do dálky a výšky a pak různé dětské hry. Bylo to nenasytné podívání se na dítka různého stáří a velikosti, jak upřímně se bavily.

Ostatní výletníci byli rovněž v dobré náladě, což nejlépe bylo pozorovati k večeru, jak neradi ubírali se k vlaku. Někteří věnovali většinu času rybaření a jiní opět jízdu na loďkách. Nápodobili válku americko-španělskou na vodě, totiž zápasili o rychlejší plavbu. Za zbraně používali dlouhého rákosí. Tak viděl jsem na jedné loďce Sokola A. Vitka s několika děvčaty, na druhé pak Sok. J. Krizana a jiné. Tito utkali se v boji a v tomto na místě kovových projektilů litaly hubičky. Jako více jiných diváků i já jim záviděl, že nebyl jsem na některé lodi a též "neválčil".

Celkem výlet se vydařil dobře a výbor zaslouží si uznání, ale chybil, že nějakým washingtonem nedal na vědomí některému svatému, (asi tak jako chicagské korporace v jistých případech pánu aldermanům), že chceme mít výlet bez deště. Jak již pravěno, výletníci byli nanejvýš uspokojeni, jen tu a tam nějaká dívka seděla zaroučená, neb její "nejdražší" udělal si výlet dříve a sice na Kubu neb Filipiny. Taktéž náš Sokol V. Zárobský byl trochu zaroučený a dle jeho vyjádření jest prý nešťastným. V jakém ohledu nevím, neboť stížnosti sděloval Sokolu Fr. Hešíkovi. Patrně ho trápí "ta" trojčátka "bez maminky," která dostal při bazaru.

Nyní něco o cvičení Sokolů.

Poslední čas naše cvičirna opět osiřela. Návštěva je velice slabá, jenom opět těch několik, které příště vyjmenuji, tam přichází a s chutí cvičí. Někteří z cvičících členů vstoupili v řady spolkového vojska, jiní opět přidali se k dobrovolnické setnině Rytířů Pythiových. Tito odbývají cvičení v hořejších místnostech naší budovy a tu některým Sokolům vzkypěla krev a umínili si, že půjdou sokolské mocné páže ukázat Španělům. Proto nás ostala ve cvičirně malá hrstka a nastala horka počít ještě zmenšila. Však sbor ani v takovémto případě nešetří peněz a hledí vyhověti žádostem cvičenců. Požádali jsme totiž o sprchu, bychom v letní době když okna jsou ve cvičirně otevřena a množství prachu tam se nashromáždí a též na nás se usadí, mohli se umýt. Správnému výboru bylo uloženo, by toto nechal ve cvičirně zařadit a jsem jist, že Sokolové-vojáci pak přijdou svažiti si svoji bojovnou krev a zůstanou doma a pak pravidelně s námi cvičit budou.

Nesmím opomenout zmíniti se o dítkách. V posledním čase počet jich značně se zvětšil a proto požádal cvičitel Flor. Holec o výpomoc. Sbor ustanovil Frant. Hešíka, který cvičí nyní Sokoly a větší žáky, kdežto Sokol Holec dítky rozdělil v čtyři a tyto cvičí a sice ve dne.

Sokolky také nechávají o sobě již slyšet. V úterý dne 28 června odbývaly schůzi, v níž přislíbily cvičitel, že budou opět cvičit. Jelikož též večer bylo horko a aby ten slib, že budou cvičit, nezkyšal, obložily zmrzlinou čili "ice-creamem." Měly dobrý apetýt, zdali na cvičení, sdělím příště.

Máme již od 1. května nového jednatele a sice Fr. Holuba. Týž jest znám co horlivý Sokol a již jednu lhůtu jednatele zastával k úplné spokojenosti Sokolů a doufám, že činiti bude tak i dále.

Ve čtvrtek 30. června byla odbyvána volba úředníků a zástupců do sjezdu. Zvoleni byli následující: Předseda Karel Boehm, místopředs. Miroslav Geringer, taj. Jindř. Hájek, účetní Fr. Klindera, proz. knihovník Vác. Čapek. Zástupci do sjezdu: Miroslav Geringer, Josef Šmejkal, St. Halík, Jan Krizan, Flor. Holec a Fr. Holub. Na zdar! Bedřich Šproc, dop.

V Detroit, 5. července 1898. (Ze Sokola Podlipného.)—Čtvrtý červenec byl u nás oslaven dle starého zvyku dosti hlučně — a právě letos skoro každý z nás má přítele neb známého v poli, kde bojuje za nás a pomáhá potit tu španělskou vládu, která již po tolik dob jako pijavice ssaje krev z bezbranného lidu. Každý kdo jen trochu mohl, okrášlil stánek svůj hvězdnatým praporem, dávaje na jevo, že i on sympatizuje s národem.

Dnes opět se mohu pochlubit, že v naší tělocvičně začal nový život. Co toho příčinou? Br. J. Fryš když byl žádán aby opět převzal naše cvičení, vyjádřil se, zdali se jich 15 přihlásí, že opět bude cvičit, byli tedy hoši přinuceni se přihlásit, ovšem že někteří už byli jednou ve cvičení a více třeba už nepřijdou, přece nás 10—12 cvičení navštěvuje a budeme-li pilní, můžeme dobře zastupovat sbor náš při župních závodech v Clevelandu.

Ve schůzi dne 10. června našel se dopis od v. v. N. J. S., ve kterém nás žádá za zvolení zástupce do sjezdu N. J. S. v Omaze,

kde se má jednati o opravě stanov a úmrtní podpore. Sbor náš se usnesl nevyslati žádného zástupce a to z jistých příčin.*) Až do dnes nenašli jsme žádného člunku ve stanovách N. J. S., který by nevyhovoval potřebám našim a sbor nemá zbytečných peněz na útraty zástupcům tam vyslaným. Dále si dovoluji bratři Sokolové, (kteří se o tu věc zajímáte, aby přišla úmrtní podpora do řad našich), jmenem sboru trochu vysvětlit naše smýšlení. Nejprvnější jest, že vůbec úmrtní podpora nemá mít s N. J. S. co společného, od toho jsou zde spolky pro tu věc určeny a vim dobře, že by N. J. S. nemohla dát lepších výhod, než některé spolky, neb by nás bylo málo, kteří by na to platili.

Dám za příklad sbor náš. Většina členů patří k jednomu, dvěma až třem podobným spolkům na úmrtní podporu a nyní aby to přišlo v platnost v N. J. S., musel by takový člen z některého vystoupit a dát se k našemu aneb z našich řad docela vystoupit. S členy, kteří jsou ještě svobodní a podobné starosti si dosud nepřipouští, neb je dost času až když člověk musí, jednoduše vystoupit z řad našich — a právě v těch spočívá základ Sokolstva, a to je tělo-cvik, a tak přijde ve zmar to, o co se naši otcové tak těžce domáhali, a to k vůli několika bratřím, kteří si přejí, aby úmrtní podpora byla — proč takový br. nedá se když je mu málo jeden spolek, ještě ke druhému a nechá již věc dobrou pokračovat i na dále. Proto předpovídám smrtelnou ránu N. J. S., zdali zavede úmrtní podporu a proto bratři měli by věc vzít dobře v úvahu než se tak stane, a spíš aby se řady naše rozmnožily a ne abychom podobným spůsobem byli z nich vyháněni.

Než ukončím dnešní dopis, musím našemu sboru dát dobrou radu. Jak často se jedná ve schůzi o důležité věci, a ač člověk naslouchá ze všech sil, přec nemůže dostat slovo k sluchu, skrze ty naše vezdejší škrtaly. Brzy ten, brzy onen třikrát i vícekrát musí opakovat škrtnutí, někdy i řečník musí ustát až onen škrtal sobě zadost učiní, proto by bylo dobře, aby sbor náš zakoupil nějaký elektrický hořák a postavil ho na úřednický stůl, neb tam bude těž upotřeben.***) Též sbor náš zapomíná na stejnokroje a přec každý to ví, když ke sboru přistupuje, že sobě do jisté doby má onen zaopatřit. Co tu pokut, co maření času při schůzích skrze nedostavení se k pořadovému cvičení — a nač ta všechna práce pro br. účetního a taj., když dvě třetiny Sokolů nemají stejnokroj? Je to bezká věc, když se vyjde a bratři všichni znají pořadová.

Proto jsem proti tak přísnému cvičení tak dlouho, dokud nebude též dohlíženo ku stejnokrojům. Na zdar!

Ant. Šusterka,

*) P. r. — Nemělo se státi.

**) P. r. — Ve schůzích nemá se kouřit. O tom psali jsme vícekrát.

Pravidla k župním závodům N. J. S.

K závodům připuštěn jest každý člen jednoty patřící k Národní Jednotě Sokolské, jenž nejméně tři měsíce před závody k jednotě náležel, který v čas se přihlásil a všem podmínkám v těchto pravidlech obsaženým vyhovuje. Náčelník neb jeho zástupce ručí za to, že všichni v přihlášce jmenovaní všem podmínkám dostátí jsou s to.

Závody nechť započnou určitě o 7. hodině ranní.

Župní náčelník nechť přečte jména všech závodníků před odchodem. Závodník, který není přítomen při čtení jmen, budiž oznámen župním náčelníkem sboru soudců; dostaví-li se později, jest povinen podat omluvu sboru soudců, tito pak rozhodnou, je-li omluva dostatečnou. Kdyby ji neuznali, podá župní náčelník stížnost sboru, ku kterému závodník patří.

Hlavní závody.

- V prostných.
- Na nářadí (hrazdě, bradlech, koni na šíř a dél).
- S nářadím (s tyčemi).
- Ve skocích (dalekém, vysokém a o tyči).

1. Které družstvo ve všech těchto závodech nejvíce bodů dohromady obdrží, považováno bude za první přeborné družstvo, které obdrží nejvíce bodů po tomto, bude druhé atd. — Závodníci, kteří netvoří celé družstvo, nechť jsou sestaveni do družstev, avšak nemají práva na četovou cenu. — Jednotlivci, kteří při závodech

na nářadí a ve skocích nejvyšší počet bodů obdrží, považování budou za první, kteří nejvíce bodů po těchto obdrželi, považování budou za druhé.

2. Ceny pro družstva i jednotlivce jsou diplomy, a mimo to hlavní přebornici obdrží co odměnu tělocvičné knihy.

3. Na hrazdě a bradlech ustanoví soudcové po jednom cvičení tahovém a po jednom švihovém, na koni na šif a na dél obě cvičení švihová. Každé cvičení sestává ze tří tvarů a budiž pro oddělení vyšší 4. stupně, pro oddělení nižší 3. stupně.

4. Při výkonech stanovených jedna oprava jest povolena, jestli ji závodník hned po nezdařeném cvičení ohlásí, se srážkou půl bodu. Ku cvičením volným oprava povolena není.

5. Všichni soudcové volí si předsedu a zapisovatele; každý jednotlivý soudcovský sbor zvolí si pak svého vrchníka. Soudcové rozdělí se losováním na jednotlivé soudcovské sbory, kteréž dohromady ustanoví cvičení na každé nářadí, a sice tak, že každý soudce jmenuje jeden tvar; o cvičeních takto sestavených hlasují pak všichni soudci.

6. Při výkonech stanovených známkuje se pouze provedení do 5 s použitím půlek; při cvičeních volných známkuje se stupeň nesnadnosti do 4 a provedení do 5, toto též s použitím půlek.

7. Stupeň nesnadnosti volného výkonu na hrazdě, bradlech, koni na šif a dél stanoví soudcové společným dohodnutím 1—4 body.

Provedení (úhlednost) známkuje se dle této stupnice:

Cvičení nezačaté.....	0
„ z valné části neprovedené.....	1
„ „ „ „ provedené.....	2
„ celé a dobře provedené.....	3
„ celé a velmi dobře provedené.....	4
„ vzorně provedené.....	5

8. Každé družstvo dohodne se o volném cvičení švihovém a tahovém na hrazdě a bradlech a obou švihových na koni na šif a dél a všichni v každém družstvu povinni jsou cvičiti výkony, na nichž družstva se dohodla. Bude-li závoditi některý borec mimo družstva, určí si volná cvičení sám, nesmí však přesahovati stupně 4. Družstva i jednotlivci musí svoje volná napsati a večer před závody soudcům odevzdati, aby soudcové stupeň nesnadnosti mohli stanovit.

Skok do dálky.

Za prvních 12 stop dostane závodník bod. Za každou následující stopu do 16 stop bod a od 16 stop výše za každých 6 palců bod. Měřiti se bude od paty chodidla odrazné nohy k patě nohy bližší k místu odrazu.

Každý závodník bude mít tři skoky, odraz bude se dít bez můstku a největší skok bude se čítati.

Rozběh a odraz ponechán závodníkům na vůli.

Pád na zad činí skok neplatným.

Skok do výšky

soudí se takto:

Za 3 a půl stopy.....	1 bod
Za 4 stopy.....	1 bod
Za 4 a čtvrt stopy.....	1 bod
Za 4 a půl stopy.....	1 bod
Za 4 st. 8 pal.....	1 bod
Za 4 st. 10 pal.....	1 bod
Za 5 stop.....	1 bod
Za každý následující palec přes 5 st. 1 bod.	

Každému závodníkovi ponechán jest jeden skok volný.

Skok o tyči.

První volný skok jest 5 stop.

Od 5 do 6 stop počítá se bod za stopu; od 6 do 8 stop za každých dalších 6 palců bod; od 8 do 9 za 2 palce bod, od 9 za 1 palec bod.

Odraz bude se dít bez můstku.

Tyč musí být odhozena na zad.

Při skoku do výšky a skoku o tyči bude se skákati přes tenkou dřevěnou tyčku.

Každému závodníkovi jest ponechán jeden skok volný.

Po nezdařeném skoku má každý závodník jednu opravu.

Jestli při skocích dva neb více závodníků jsou si rovni, budou závodit o první cenu, až jeden z nich vyjde co vítěz, ale za tyto zvláštní skoky body se nepočítají.

Ku závodům ve cvičeních s tyčemi použije se železných tyčí 36 palců dlouhých, plných, černých, 1 palec v průměru.

Každý závodník nechť si vezme tyč s sebou.

Které družstvo ve všech uvedených závodech nejvyšší součet bodů obdrží, bude prohlášeno za první přeborné družstvo, ostatní družstva budou postupovati za prvním dle počtu získaných bodů.

Jednotlivec, který v závodech na nářadích a ve skocích nejvyšší počet bodů obdrží, bude prvním přeborníkem a ostatní postupovati budou za ním dle počtu získaných bodů.

Cvičitel, který družstvo své po čas závodů v nejlepší pořádku udrží, budiž vysloveno při rozdělování cen čestné uznání, jakož i ostatním členům tohoto družstva.

Ku každému jednotlivému závodě určení jsou 3 soudcové. Vedle soudců přidělení budou ku skoku 1 pořadatel, 2 záchraňci a 2, kteří řídí nářadí.

Též ku závodům v prostných a s tyčemi budiž ku obojím po 3 soudcích ustanoveno. Každý oddíl se soudí do 5 bodů.

Každý závodník se zavazuje rozsudku soudců bez odmluvy se podrobiti.

Všichni soudcové povinni jsou znamenati výkony na listinách soudcovských inkoustem. Soudcové budou zásobeni listinami, jež opatří výk. výk. N. J. S.

Na závodisti musí každý závodník pokynuti župního náčelníka a podnáčelníků bez odmluvy uposlechnouti. Protesty aneb dokonce hádky na cvičišti dovoleny nejsou. Domnívá-li se některý závodník, že mu učiněna křivda, má právo hned po závodech v místnosti pro soudce určené stížnost svou přednésti a soudcové s župním náčelníkem a podnáčelníky o ní rozhodnou. Toto rozhodnutí jest konečné. Pořad střídání čet ustanoví župní náčelník s podnáčelníky.

Každý soudce hned po vyplnění své listiny odevzdá ji podepsanou šéftatelům a ti po sečtení musí ji též podepsati a opět předsedovi soudců odevzdati, jenž po skončení závodů výsledek prohlásí.

Závody mimořádné

odbyvati se budou, přihlásí-li se nejméně 5 borců k jednotlivému závodě.

Vrhání kouli. Vrhá se s místa a nejdelší vrh ze tří se počítá. Kule 16 lb.

Házení oštěpem. Hází se do terče v kruhy rozdělené ze vzdálenosti 25 stop. Každý závodník má 3 hody a který nejvíce kruhů docílí, jest vítězem.

Vzpírání. Vzpírá se břemeno 100liberní z předklonu do úplného vzpažení. Počet a jakost vzpírání rozhoduje.

Běh. Dráha půl míle. Prvý, jenž doběhne cíle, stává se vítězem.

Šplhání. Šplhá se po provaze s nohama podle provazu úplně napjatýma. Vítězí ten, kdo nejvýše vyšplhá.

Kroužení kužely. Závodník, který nejméně 24 kruhy nevykoná, není co závodník počítán. Za každých 10 kruhů čítá se bod. Ladnost a přesnost se vyžaduje. Kužele 3 lb.

Šerm. Sek a bod. Zápasníci nastupují po 2. Ti, kteří byli poraženi, odstoupí a vítězové nastoupí opět po 2, až zůstanou pouze dva. V poslední dvojici vítězí vítěz jest prohlášen vítězem.

Zápas. Každá dvojice zápasníků musí být přibližné váhy. V případě, že by byla polovina závodníků lehké neb prostřední a druhá polovina těžké váhy, zápasí každé oddělení zvlášť a každé oddělení má svého vítěze. Nastupují jako při šermu.

Pravidla tato vypracoval tělocvičný výbor, jak stanovy N. J. S. hl. III. odst. 4. nařizují a následovně měnění jich činilo by závody neplatnými.

Jan Pavlík,
Ant. Jahoda,
Fr. Kačerovský, } tělocvičný výbor N. J. S.

Provolání všem br. Sokolům

k účasti se sjezdu N. J. S. a českého dne
v Omaze.

Bratři Sokolové!

Jelikož při příležitosti župních závodů župy Západní bude se odbývatí též v Omaze slavnost Českého dne na výstavišti zamississippiké výstavy, rozhodl se výbor župy Západní, by Sokolstvo Česko-americké, které se zde sejde při příležitosti té, přispělo též ku zdatu ovace této národní a účastnilo se též nejen průvodu při slavnosti této, ale též aby provedlo veřejné cvičení na výstavišti na způsob toho, jaké bylo při Českém dnu v Chicagu. Protož jsou všichni Sokolové tímto žádáni, ať již budou účinkovat co závodníci neb ne, by se zaopatřili stejnokrojem a připravili se, by mohli při slavnosti této účinkovat. Český den odbýván bude v sobotu dne 27. srpna a protož všichni Sokolové, kteří chtějí Omahu v tu dobu navštívit, ať hledí, by byli v Omaze již v pátek dne 26. srpna. Na zdar!

Výbor župy Západní.

(Zasláno.)

Z úřadovny Sboru Zástupců pro dobro svob. sobotních a nedělních škol v Chicagu, Ill.

Chicago, Ill., 16. června 1898.

Slavný spolku!

Obracejme se na Vás se žádostí, již jako spolek český a svobodomyšlný zajisté neodmítnete obvyklou již odpovědi, že nedostává se Vám peněz. Ač několikrát náš výbor již se obrátil na veškeré české svobodomyšlné spolky po celých Spojených Statech, tož jen málo bylo těch sborů, již žádosti naší vyhověli.

Nyní pak obracejme se na Vás poznovu a dovolueme si Vám podati upřímně příčinu, proč ku kroku tomu jsme se rozhodli.

Chceme-li udržeti v této nové naší vlasti českou řeč, je třeba, by děti naše byly vychovávány také po česku. Žel, že ač veškeré svobodomyšlné spolky mají ve stanovách, hned na první stránce a učinili slib, který je zavazuje starati se o udržování české řeči, že tak nečiní. By pak děti naše česky se naučily, jest třeba posýlati je do českých svobodomyšlných škol a dávat jim čisti časopisy věku jejich přiměřené, psané v duchu svobodomyšlném. Za tím účelem jediné před dvěma roky sbor zástupců pro dobro svobodomyšlných škol, jal se s nemalými oběťmi vydávati úhledný a úpravný měsíčník pro děti nazvaný "Svobodná Škola", jenž ač veškerým svobodomyšlným časopisectvem byl vše uctíván a ač ročně stojí pouze 50 centů, pravíme 50 centů, nenalezl dosud té rozšířenosti mezi vlastními přívrženci a stoupenci strany svobodomyšlné, pro jejichž děti vlastně byl založen, jaké skutečně zasloužil.

Žel, že jen netečnosti našich svobodomyšlných rodáků, již nejen všude svým přesvědčením se vychloubají, ale i majetkově dobře si stojí a přece tak laciný časopis svým dětem neuznají za dobré opatření. Časopis náš od počátku musí zápasiti s nedostatkem. Schodek, dluh z prvního roku ukryli jsme vítězkem z výstavy ve prospěch sboru našeho pořádané a ze zbylých peněz kryli jsme vydání, až do posledního měsíce. Nyní pokladna naše je vyčerpána a my nemůžeme se rozhodati k tomu, abychom ve vydávání listu pokračovali, nevědouce, kdy a jakým způsobem vzniklý dluh opět uhradíme. Nezbylo nám proto nic jiného než obrátiti se poznovu a to naposled na ty, již nás do sboru našeho vyslali, a jimž, vlastně jejich dětem časopis náš "Svobodná Škola" je určen. Nečiníme tak ze žádné ziskuchtivosti, nýbrž z pouhé nutnosti, chtějice našemu dorostu, který je nám přírodou k výchování svěřen, zachovati list, z něhož by se naučili české řeči, za jejíž udržení národ náš v staré domovině zápasí, nedav se ničím od pevného úmyslu svého, že přec jednou bude vítězem, odstrašiti. Jediné česká kniha to byla, která nám uchovála naši drahou mateřskou mluvu neporušenou, a i zde v této nové vlasti kniha je to, jež náš dorost nám neodnárodní. Co by pak bylo ze všech těch našich spolků, siní, patronátů a jiných národních podniků, kdybychom za sebou neměli náš český dorost, jemuž s chloubou bychom vše to odkázali, vědouce dobře, že vše to, nač možná naše pravice, ustaraná hlava pracova-

vala, přijde opět do tak dobrých českých rukou, jakými to bylo zbudováno.

Na Vás proto jest draží, svobodomyšlní rodáci, byste v tomto okamžiku nám pomohli a o udržení listu "Svobodná Škola" se přičinili. Učiní tak můžete velmi snadno, přinesete-li věci svobodomyšlné, k níž s takou chloubou se hlásíte, jen pramalou obět, jež pozůstává v tom, že každý z Vás dětkám svým list "Svobodnou Školu" předplatí, a ty liknavé, již pobízeti se dají, k tomuž přinutí. Nebude vám třeba z Vaší pokladny nám ničím přispívati na vydávání listu "Svobodná Škola", jen když jedenkaždý z Vás stane se jeho odběratelem.

Jest to obět pramalá, kterou z Vás každý bez veliké ztráty může přinést. Jest to pouze 50 centů na rok, již každý z Vás pro své dítě, na jeho českou, ušlechtilou a užitečnou, svobodomyšlnou četbu může věnovati.

Doufáme, že tak všichni bez dlouhých odkladů učiníte, neboť my peněz na vydávání další nevyhnutelně potřebujeme. Nedostalo-li by se nám této podpory Vaší na list, který vychází zcela beze všeho zisku, nejsme s to dále jej vydávati a byli bychom nuceni jeho vycházení zastaviti.

Vždyť nebudete přátelé, nepodporováním svobodomyšlného časopisu pro děti, přinucovati náš dorost, by sáhal po časopisech stran náboženských, z nichž ani jeden obsahu listu našeho nemůže se rovnati. A veškeré ty časopisy stran náboženských mají nejen ohromný počet odběratelů, ale i honosí se čistým výtěžkem.

Stalo by se tak jen netečností Vás všech, kteří přece máte na praporu svém napsáno: "Osvětou k svobodě." Jsme jisti, že nedáte našemu nezištnému listu, vydávanému jediné na prospěch našich svobodomyšlných dětek, zaniknouti, a že v době co nejkratší k rukou našeho tajemníka Ferd. Svobody, č. 694—18 ul. za odběratele všichni i se zasláním předplatného se přihlásíte.

S vřelým "Na zdar" za sbor zástupců pro dobro svobodomyšlných a nedělních škol Tiskový výbor.

P. S. Pány předsedy a paní předsedkyně žádáme, by se laskavě naší žádosti ve svých sborech ujмили.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, 20. června 1898. — (Schůze mimofádná.)

— Starosta, br. Al. Wokal, zahájil schůzi, v níž pokračováno o návrzích na opravu stanov. Jednání o návrzích v této schůzi ukončeno. Jednatel návrhy sestaví a sjezdu předloží. — Schůze příští na místě 4. července má se odbývati v úterý, 5. července.

F. Lier, zapisovatel.

New York, 5. července 1898. — Schůzi zahájil náměstek, br. F. Vozáb. — Bratři Wokal a Kačerovský dostavili se později, nepřítomen br. Jahoda. — Zápis o minulých dvou schůzích po přečtení přijaty. — Ku závodům žup Střední a Západní oznamují borce a navrhuji soudce jednoty: Budívoj a Podlipný z Detroit, Manitowoc, Bruno, Cedar Rapids a St. Louis. — Omaha navrhuje soudce a sděluje, že závody župy Západní ustanoveny na 28. srpna a sjezd N. J. S. na 30. srpna. — Plattsmouth sděluje, že nemůže vyslati borce ani navrhnouti soudce. — Cedar Rapids podává návrh ohledně kroje. — Jednotě racinské má se dopis vrátit, poněvadž není ani rázován, ani starostou podepsán. — Br. Jul. Hyněš z Chicaga hlásí se o diplom. Oznámí se mu, že diplom jeho zároveň s ostatními zaslán jednatelem jednoty, k níž náleží. — Tiskový výbor sboru zástupců pro dobro svob. sobotních a nedělních škol v Chicagu zasílá dopis a svolání, jež otištěno bude v "Sok. Am." — Jednota westfieldská se vyrovnala a suspendování její odvoláno. — Br. Wokal podává návrh ohledně soudců, o němž pojednáno bude, až bude podrobně vypracován. — Westfield nevyšle zástupce do sjezdu aniž podá nějakých návrhů. — Na to schůze skončena.

F. Lier, zapisovatel.

Zasílejte ve prospěch německým ohrožených jednot Sokolských v Čechách upotřebené známky poštovní, korrespondenční listky s pohledy měst a pod. poštovní tiskopisy redakci tohoto listu, jež je do Čech zašle.

Dr. K. Štulík,
525 So. Lincoln st., Chicago, Ills.

Příjem a vydání Nár. Jed. Sok. v červnu 1898.

Příjem.

3. V. Kasalický v Chic. za 2 "Výp. do Paříže"	.20
S. J. Malý v Chic. za Pověly a cv. na kruzích	.15
8. Sokol Čech v Clevelandu za IV. '97	31.60
Těl. J. Sokol ve Westfieldu za r. 1897 a I. '98	29.20
na II. '98	2.70
17. Těl. J. S. Kareš Jonáš v Abie, Neb., na I. '98	6.90
J. Tyrš C. R. za 1897 a I. '98	85.70
na II. '98	.40
20. Těl. Jed. Sokol v Brooklynu za IV. '97	3.70
27. Sokol Cleveland v Clevelandu za I. '98	12.90

Dohromady \$173.45

Hotovost z minulého měsíce 1,213.40

Celkem 1,386.85

Vydání:

6. Br. Jos. Kopeckému za 9 diplomů pro sbory	\$4.50
Br. Jednateli náhr. poštov. za dobu od 12. pros. '97	
do 6. června '98	11.40
16. Dru. K. Štulíkovi, pořadatel Sok. Am. za červen	20.00
18. Br. F. Lierovi za 3400 výt. Sok. Am. pro červen s	
výpravou a známkami	98.90
Témuž za 150 pošt. lístků s tiskem	2.00
20. Témuž za 100 závodních pravidel pro župu Střední	
a Západní	6.00
30. Služné za II. '98 br. jednateli	25.00
" " " pokladníkovi	2.50

Celkem \$170.30

Příjem \$1386.85
Vydání 170.30

Hotovost. \$1,216.55 a sice \$339.00 v úpisech Spoj. Států a
\$877.55 na banku a u pokladníka.

\$1,216.55.

Jos. Říha, jed. v. v.

Členové noví a vyloučení.

Do T. J. S. "Cleveland" přijati noví členové: Fr. Šmatlák, Kar. Bernreiter, Ant. Pánka, Št. Erst, Jos. Zeman, Fr. Kohout a Vác. Hodina. Fr. Skala, jed.

Ze sborn. T. J. S. Žižkov v Bruno vystoupil s přestupní listinou Jos. Maruňák. Vác. A. Proškovec, taj.

Z T. J. S. Vlast v Chicagu nebyli nveřejnění následující noví členové: Fr. Šima, Jos. Smetana a Jindř. Zikuda. — Odstoupil dne 15. květ.: Vác. Hlaváč, Jos. Vacík a Fr. Novák; dne 19. června Kar. Soukup. — Vyloučení byli dne 19. června pro neplacení příspěvků: Jan Morávek a Alois Štochl.

Mat. Pešek, taj.

Z T. J. S. Blesk v Baltimore. — Nemilou náhodou stalo se, že mezi vyloučenými členy nalézalo se v m. č. t. l. též jméno Kristofa Roklice, což tímto se opravuje, neboť týž jest nadále členem.

Fr. Štětka ml., jed.

Náčelníkům župy Střední.

Náčelníci Jednot sdružených v župě Střední jsou žádáni, by v záležitostech sokolských se obrátili na župního náčelníka Sokola Petra Straku, č. 1317 Lloyd St., Milwaukee, Wis. a zároveň své úplné správné adresy tomuto zaslali. Na zdar!

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VYBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., L. I. City, N. Y.; F. Vozáb, nám., 374 Rowson St., L. I. City; Jos. Říha, jed., 434 E. 58th St. Fr. Lier tajemník, 410 E. 71st St.; Jos. Brodíl, pokladník, 336 E. 78th St.; Jan Pavlík, Ant. Jahoda, Fr. Chrástil, F. Kačerovský. Náč. A. Tesar, 1312 First Ave., New York, podnáč. J. Pavlík.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústř. výb.: st. J. Beníšek, nám. A. Tesar, jed. Jos. A. Knedlhans, 420-424 E. 71 St., pokl. V. Hampl, náč. F. Martyny, 1457 Av. A, podn. V. Hampl a K. Řehoř, fin. výb. V. Křížek, K. Řehoř a F. Vaněra. SOK. JED. BLESK Baltimore; jed. F. Štětka, ml., 809 N. Castle St. T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. Ant. W. Švarc, 258 Graham Av. T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. V. Utratil, 392 Honeywell St. S. J. Svornost, Morrisania N. Y. F. Chrástil, 1929 Vanderbilt Av. Tremont T. J. SOK. Newark, Al. Vlasak, 280 Hundrton St. T. J. SOKOL, New York; jed. Jos. Kuchař, 414 E. 71st St. T. J. SOKOL Westfield, Mass. Vinca Březina, 38 Cross St. SOK. JED. SLOVAN, Philadelphia Pa., L. A. Fischel, 1721 Alder St. T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., Fr. Weigel, jed. T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., Fr. Tůma, taj. T. J. SOKOL, Little Ferry, N. J., Vác. Tůma, P. O. Box 11

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: před. A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. Šebek, 1407 So. 4th St., pokl. John Mathouner, další čl. výboru Rud. Havelka a Vác. Raba, Omaha, náčelník V. K. Třiska, 1911 Geyer Ave., St. Louis, podnáčelníci Franta Filip, Boh. Ninger. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Vác. Proškovec. TYRŠ C. R. SOK., Cedar Rapids, Ia.; J. J. Hrbek 1306 S. 2nd St. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. A. Souhrada T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Mat. M. Štava. T. J. SOKOL Omaha; taj. B. W. Bartoš, 1418 Rear, Poptleton Ave. T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. Plattsmouth, Neb., Kar. Kratochvil, taj. T. J. S. Milligan, Neb., Frant. Hrdý, jed. T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádkovský, P. O. B. 247.

T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. J. Hofman, 373-21st St. So. T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. W. J. Janisch, 1802 Dolman St. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan H. Brt T. J. S. JIRÍ PODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. Kotouč, jr. T. J. SOKOL, Weston, Neb., taj. Alois Bilan. T. J. SOKOL, Prague, Neb., Tom. Vlasák, zap. T. J. S. KAREL JONÁŠ, Abie, Neb., V. J. Uřidil. T. J. S. KAREL JONÁŠ, Wilson, Kansas; jed. J. W. Somer.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výb.: Před. J. Zahorík, taj. a jed. H. Vrba 621 Chestnut St.; pokl. Vác. Straka; další členové výboru F. Mondrý a V. Simandi, P. Straka, náčelník, 1317 Lloyd St., Milwaukee; podnáčelníci J. Zahorík, Milwaukee; O. Fryš, Detroit. SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. Fr. Vondráček, 79 Petrie St. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., Ed. E. Mráz, 56 Iona St. SOKOL CLEVELAND, taj. Frank Skala, 158 Croton St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich. J. C. Tobias 71 Home B'k Bldg T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; F. Masák, st., 352 Lowett Av. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. J. Hejduk, 708 Chicago St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 621 Chestnut St. T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. E. Dvořáček 1505 Superior St. Č. A. JED. SOK., St. Paul, Minn., Ant. Jurka, 16 Douglas St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Noví úřadníci župní na 1898: Náč. Ant. Haller 703 Allport St., podnáč. Fr. Hešík 135 Bunker St. a Vác. Lukeš 963 W. 18th St., pokl. Fr. Sklenář 2907 Union Av. a taj. J. F. Holas 1108 Albany Av. KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Ant. L. Stejskal 970 W. 19th St. PLZ. SOK. Chic.; A. V. Kalík, 702 Loomis St. Schöze 2. a 4. čtvrtěk SOKOL CHICAGO, Chic. jed. Jos. Pláček, 1044 Troy St. SOKOL SLOVANSKA LIPACHIGO, Jind. Hájek, 133W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Jos. Kutilek, 764 Milwaukee Ave. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. Tittel, 625 Laflin St. T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., jed. Jan Vrstil, 1528 So. 41 Court. T. J. S. VLAST, Chicago, Ill., Mat. Pešek, 183-28th Pl.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-ameríc. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 434 E. 58th St., New York. Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.